

Europeiska unionens officiella tidning

L 124

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofemte årgången

11 maj 2012

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 398/2012 av den 7 maj 2012 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 492/2010 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av natriumcyklamater med ursprung i bland annat Folkrepubliken Kina 1
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 399/2012 av den 7 maj 2012 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen 11
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 400/2012 av den 7 maj 2012 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen 13
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 401/2012 av den 7 maj 2012 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen 15
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 402/2012 av den 10 maj 2012 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av aluminiumradiatorer med ursprung i Folkrepubliken Kina 17
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 403/2012 av den 10 maj 2012 om ändring för hundrasjuttionde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med nätverket al-Qaida associerade personer och enheter 32

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2012 av den 10 maj 2012 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	34
---	----

DIREKTIV

★ Kommissionens direktiv 2012/16/EU av den 10 maj 2012 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp saltsyra som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet ⁽¹⁾	36
--	----

BESLUT

2012/250/EU:

★ Kommissionens genomförandebeslut av den 8 maj 2012 om ändring av beslut 2008/855/EG vad gäller djurhälsoåtgärder för att bekämpa klassisk svinpest i Tyskland [delgivet med nr C(2012) 2992] ⁽¹⁾	39
--	----

III *Andra akter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

★ Beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 35/10/KOL av den 3 februari 2010 om ändring, för åttionde gången, av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd, genom införande av ett nytt kapitel om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst	40
---	----

Rättelser

★ Rättelse till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 392/2012 av den 1 mars 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av torktumlare för hushållsbruk (EUT L 123 av den 9.5.2012)	56
--	----

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 398/2012

av den 7 maj 2012

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 492/2010 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av natriumcyklammat med ursprung i bland annat Folkrepubliken KinaEUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den
30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder
som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan
kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 9.4, 11.3, 11.5
och 11.6,med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen
(nedan kallad *kommissionen*) lagt fram efter samråd med rådgiv-
vande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 435/2004 ⁽²⁾ införde rådet, efter en antidumpningsundersökning (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*), en slutgiltig antidumpningstull på import av natriumcyklammat med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallat *Kina* eller *det berörda landet*) och Indonesien. Efter en översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom genomförandeförordning (EU) nr 492/2010 ⁽³⁾ en slutgiltig antidumpningstull för en period om ytterligare fem år. Åtgärderna fastställdes till en nivå som motsvarade dumpningsnivån och består av specifika antidumpningstullar. Tullsatsen för Kina varierar mellan 0 och 0,11 EUR/kilo för individuellt namngivna

kinesiska tillverkare och den övriga tullsatsen är 0,26 EUR/kilo för import från övriga tillverkare (nedan kallade *nuvarande tullar*).

1.2 Begäran om översyn

- (2) En begäran om en partiell interimsoversyn (nedan kallad *den nuvarande översynen* eller *översynen*) enligt artikel 11.3 i grundförordningen lämnades in av Productos Aditivos SA, som är den enda tillverkaren av natriumcyklammat i unionen och som var klagande i den ursprungliga undersökningen (nedan kallad *klaganden*). Begäran begränsades till att avse dumpning och Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co., Ltd (nedan kallat *GT Enterprise* eller *det berörda företaget*), som är medlem i företagsgruppen Rainbow Rich (nedan kallad *den berörda företagsgruppen*, *Rainbowgruppen* eller *Rainbow*) och även var en av de individuellt namngivna kinesiska tillverkarna i den ursprungliga undersökningen. Den tillämpliga antidumpningstullsatsen på import av produkter som tillverkas av GT Enterprise är 0,11 EUR/kilo och den tillämpliga tullsatsen på import från de övriga tillverkningsföretagen i den berörda företagsgruppen är 0,26 EUR/kilo (dvs. den övriga tullsatsen).

- (3) Klaganden lade fram *prima facie*-bevisning som visar att de befintliga åtgärderna inte längre är tillräckliga för att motverka den skadevällande dumpningen.

1.3 Inledande av en partiell interimsoversyn

- (4) Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att *prima facie*-bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en partiell interimsoversyn och meddelade genom ett tillkännagivande om inledande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ den 17 februari 2011 att en partiell interimsoversyn inleddes i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen och att översynen begränsades till en undersökning av dumpning med avseende på GT Enterprise.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT L 72, 11.3.2004, s. 1.⁽³⁾ EUT L 140, 8.6.2010, s. 2.⁽⁴⁾ EUT C 50, 17.2.2011, s. 6.

1.4 Berörd produkt och likadan produkt

- (5) Den produkt som omfattas av översynen är natriumcyklammat med ursprung i Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2929 90 00 (nedan kallad *den berörda produkten*).
- (6) Liksom tidigare undersökningar har denna undersökning visat att den berörda produkten som tillverkas i Kina och säljs till unionen har samma fysiska och kemiska egenskaper och användningsområden som den produkt som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Indonesien, som har använts som jämförbart land i den nuvarande översynen. De produkter som säljs på den inhemska marknaden i Indonesien och de produkter som säljs av den berörda företagsgruppen på unionsmarknaden är således likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

1.5 Berörda parter

- (7) Kommissionen underrättade officiellt klaganden, det berörda företaget och företrädarna för det berörda landet om inledandet av den nuvarande översynen. Kommissionen underrättade även tillverkare i Indonesien om inledandet av förfarandet, eftersom Indonesien övervägdes som jämförbart land.
- (8) De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angetts i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle till detta.
- (9) För att kommissionen skulle få tillgång till de uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för undersökningen sände den ett frågeformulär till det berörda företaget och fick svar från fem företag i Rainbowgruppen inom den fastställda tidsfristen. (Eftersom Rainbowgruppen nu består av två tillverkningsföretag, varav det ena är GT Enterprise, en råvaruproducent, ett företag som tidigare var sysselsatt med den berörda produkten men nu är vilande och ett handelsföretag i Hongkong, omfattade översynen hela gruppens verksamhet.) Kommissionen sände också frågeformulär till tillverkare i Indonesien. En indonesisk tillverkare var villig att tillhandahålla uppgifter i den nuvarande översynen och besvarade delvis frågorna i frågeformuläret.
- (10) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för bedömning av om företagen kunde bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat *marknadsekonomisk status*) eller beviljas individuell behandling och för fastställande av dumpning. Kommissionen gjorde kontrollbesök på plats hos följande medlemmar i den berörda företagsgruppen:
- Golden Time Enterprises (Shenzhen) Co., Ltd, Shenzhen, Kina, (GT Enterprise),
  - Jintian Industrial (Nanjing) Co., Ltd, Nanjing, Kina,

- Golden Time Chemical (Jiangsu) Co., Ltd, Jiangsu, Kina,
- Nanjing Jinzhang Industrial Co., Ltd, Nanjing, Kina,
- Rainbow Rich Ltd, Hongkong.

1.6 Översynsperiod

- (11) Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 januari 2010–31 december 2010 (nedan kallad *översynsperioden*).

2. UNDERSÖKNINGSRESULTAT

2.1 Marknadsekonomisk status

- (12) Vid antidumpningsundersökningar som avser import med ursprung i Kina ska normalvärdet fastställas i enlighet med artikel 2.1–2.6 i grundförordningen för de tillverkare som konstaterats uppfylla kriterierna i artikel 2.7 c. De kriterier i artikel 2.7 c i grundförordningen som de sökande företagen måste visa att de uppfyller är i korthet följande:
- Företagets beslut om verksamhet och kostnader fattas som svar på marknadssignaler utan något större statligt inflytande och kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden.
  - Företagets räkenskaper är föremål för en oberoende revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och tillämpas för alla ändamål.
  - Det förekommer inte några betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet.
  - Rättssäkerhet och stabila villkor garanteras genom lagstiftning om konkurser och ägandeförhållanden.
  - Valutaomräkning sker till marknadskurser.
- (13) Den berörda företagsgruppen ansökte om marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen och lämnade in ansökningsformulär för fyra tillverkare i Kina. Kommissionen inhämtade alla uppgifter som den ansåg var nödvändiga och kontrollerade på plats hos dessa företag alla de uppgifter som de lämnat i sin ansökan.
- (14) Den nuvarande översynen visade att det berörda företags situation hade förändrats sedan den ursprungliga undersökningen. Det konstaterades att GT Enterprise inte längre uppfyller alla kriterier för marknadsekonomisk status. Jämfört med den ursprungliga undersökningen hade Rainbowgruppen dessutom utökats och

- omstrukturerats. Inte heller de övriga företagen i gruppen som lämnade in ansökningsformulär kunde visa att de uppfyller alla kriterier för marknadsekonomisk status.
- (15) När det gäller kriterium 1, som avser verksamhetsbeslut och statligt inflytande, konstaterades det att de lokala myndigheterna har befogenhet att ingripa vid anställning eller avskedande av personal i ett av företagen i företagsgruppen. Vidare är de lokala myndigheterna en av de största aktieägarna i det företag som producerar råvaror. Uppgifter om ansevärd statlig inblandning konstaterades i leverans av råvaror till företaget (elektricitet och vatten) och från bolaget till dess närstående företag, när det gäller arbetskraftskostnader samt driften av och beslutsfattandet hos detta företag. Exempelvis utlokaliserade den statliga aktieägaren personal till råvaruproducenten på villkor som företaget inte kunde specificera. Företaget har också fortsatt att gå med förlust på grund av försäljning av råvaror till onormalt låga priser till sina närstående företag och utan ytterligare ersättning, t.ex. i form av vinstutdelning. Genom ackumulering av dessa förluster påverkade den statsägda råvarutillverkaren de närstående företagens beslut i fråga om inköp av råvaror för tillverkning av natriumcyklammat. Slutligen konstaterades det att de lokala myndigheterna har inflytande över och påverkar finansierings- och investeringsbesluten i ett annat företag i gruppen.
- (16) När det gäller kriterium 2, som avser räkenskaperna, visade undersökningen att alla medlemmar i den berörda företagsgruppen åsidosätter internationella redovisningsnormer och det konstaterades ett antal allvarliga brister och fel i räkenskaperna som inte hade rapporterats av revisorerna.
- (17) När det gäller kriterium 3 konstaterades det att snedvridningar hade överförts från det icke-marknadsekonomiska systemet, eftersom ett av företagen i gruppen tillhandahöll kostnadsfria infrastrukturinvesteringar. Samma företag åtnjöt förmånliga hyresvillkor för den mark det använde. De övriga företagen i gruppen kunde inte visa att de hade erhållit sin rätt till markanvändning mot ersättning och/eller att ersättningen speglade marknadsvärdet. Slutligen kunde ett av företagen inte visa att överföringen av vissa tillgångar till företaget hade gjorts mot ekonomisk ersättning eller på annat sätt till priser som speglade marknadsvärdet.
- (18) När det slutligen gäller kriterierna 4 och 5 konstaterades det att företagen uppfyllde dessa kriterier, eftersom de omfattades av lagstiftning om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättsäkerhet och stabila villkor. Valutaomräkning skedde till den officiella kurs som offentliggjorts av Kinas centralbank.
- (19) Den berörda företagsgruppen och klaganden gavs tillfälle att kommentera de ovan angivna undersökningsresultaten. Klaganden hade inga synpunkter, men den berörda företagsgruppen invände på flera grunder. En del av dessa invändningar återupprepades efter det slutliga meddelandet av uppgifter om de omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att föreslå slutgiltiga åtgärder. De viktigaste synpunkterna som inkommit beskrivs nedan.
- (20) Rainbowgruppen påstod för det första att eftersom gruppen hade beviljats marknadsekonomisk status i den ursprungliga undersökningen var det olagligt av kommissionen att ålägga gruppen en skyldighet att på nytt visa att den uppfyller villkoren för att beviljas marknadsekonomisk status och att den rättsliga skyldigheten att tillämpa samma metod i översynen som i den ursprungliga undersökningen således har åsidosatts. Rainbowgruppen hävdade att kommissionen inte har visat att omständigheterna för detta företag har ändrats på ett sätt som skulle motivera en annan metod än den som tillämpades i den ursprungliga undersökningen. Enligt sökanden förelåg flera av de problem som kommissionen har identifierat redan när den ursprungliga undersökningen genomfördes och kommissionens nya resultat avser således inte nya omständigheter utan är endast en annan tolkning av samma omständigheter.
- (21) Det bör påpekas att tvärtom vad sökanden gjort gällande tillämpades samma metod i den nuvarande översynen som i den ursprungliga undersökningen, men vederbörlig hänsyn togs till att vissa omständigheter hade förändrats sedan den ursprungliga undersökningen. Även om sökandens argumentering vore korrekt i fråga om vissa omständigheter som faktiskt var desamma under såväl den ursprungliga undersökningen som den nuvarande översynen, nämligen när det gäller avtalet om rätt till markanvändning för GT Enterprise, kan följande anföras. Vid den aktuella översynen fastställdes ytterligare omständigheter som trots att de redan förelåg vid den ursprungliga undersökningen då inte hade uppgetts av GT Enterprise; exempelvis hade de lokala myndigheterna befogenhet att godkänna företagets anställningar och avskedanden av personal. Slutligen har företagets omständigheter när det gäller kriterium 2 också ändrats sedan den ursprungliga undersökningen. Detta beror på att det i den nuvarande översynen fastställdes att GT Enterprise under översynsperioden inte hade haft en tydlig uppsättning räkenskaper som var föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och som tillämpades för alla ändamål.
- (22) Sökanden förklarade senare att man ansåg sig ha lämnat uppgifter om att de lokala myndigheterna hade befogenhet att godkänna företagets anställningar och avskedanden av personal, eftersom man i den nuvarande översynen lämnade in samma bolagsordning som i den ursprungliga undersökningen. Den översättning av bolagsordningen som sökanden lämnade in i såväl den

ursprungliga som den nuvarande undersökningen var emellertid ofullständig, eftersom den inte innehöll uppgifter om de lokala myndigheternas befogenheter enligt bolagsordningen.

- (23) Rainbowgruppen hävdade vidare att systemet med marknadsekonomisk status infördes för länder med övergångsekonomi, dvs. länder som håller på att gå över till marknadsekonomi från ett tidigare icke-marknadsekonomiskt system. Det skulle därför vara ologiskt att kräva att ett företag som tidigare har uppfyllt villkoren för marknadsekonomisk status ännu en gång i en interimsoversyn ska lämna in tillräcklig bevisning för att det fortfarande uppfyller dessa villkor. I detta sammanhang bör det påpekas att det inte finns något i grundförordningen som stöder en sådan tolkning och som skulle hindra att artikel 2.7 c i grundförordningen tillämpas i översyner som inletts enligt artikel 11.3 i grundförordningen. Detta argument måste därför ogillas.
- (24) Rainbowgruppen återopade också förfarandekravet i artikel 2.7 c att beslut om marknadsekonomisk status ska fattas inom tre månader efter det att undersökningen har inletts. Rainbowgruppen medger att ett överskridande av denna tidsfrist inte i sig räcker som grund för att invända mot undersökningsresultaten, men har betonat att kommissionen redan innehade alla de uppgifter som var nödvändiga för att beräkna dumpningsmarginalen när resultatet av bedömningen avseende marknadsekonomisk status meddelades. I sin argumentering bortsåg Rainbowgruppen emellertid från den omständigheten att även om kommissionen i syfte att effektivisera det administrativa förfarandet samtidigt begärde alla nödvändiga uppgifter från den berörda företagsgruppen och kontrollerade dem, innehade kommissionen inte de uppgifter om det jämförbara landet som behövdes för att bestämma dumpningsmarginalen vid ett avslag på ansökan om marknadsekonomisk status. Tidpunkten för beslutet om marknadsekonomisk status kunde således inte påverka dess innehåll. Mot denna bakgrund avvisas detta argument som ogrundat.
- (25) När det gäller kriterium 1 påpekades det som en allmän synpunkt att en teoretisk möjlighet till statligt inflytande eller statlig kontroll inte i sig automatiskt innebär att det föreligger ett faktiskt och betydande statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.7 c. Rainbowgruppen citerade upprepade gånger en dom av förstainstansrätten⁽¹⁾ för att göra gällande att statlig kontroll inte är

detsamma som ett stort statligt inflytande, eftersom detta skulle leda till "att bolag kontrollerade av staten som princip utesluts från status som företag som verkar i en marknadsekonomi, oberoende av det konkreta faktiska, rättsliga och ekonomiska sammanhang de verkar i". Rainbowgruppen påpekade också att det skulle innebära en orimlig bevisbörda för dem som ansöker om marknadsekonomisk status om de måste visa att staten aldrig kan ha möjlighet att ingripa i beslut som rör verksamheten. Vidare hävdade Rainbowgruppen att för att kriterium 1 inte ska anses uppfyllt måste det statliga ingripandet göra att företagets beslut blir oförenliga med de marknadsekonomiska villkoren.

- (26) Tvärtemot Rainbowgruppens ovan nämnda påståenden fastställdes det i den nuvarande översynen att det fanns ett specifikt och stort statligt inflytande i verksamheten i flera av företagen i gruppen. När det gäller det företag i gruppen där det för anställning och avskedande av personal krävdes godkännande från de lokala myndigheterna, föreskrivs det uttryckligen i företagets egna interna verksamhetsregler, dvs. dess bolagsordning, att staten har befogenhet att ingripa i dess verksamhetsbeslut. Avseende ett annat företag i gruppen konstaterades det att den statliga partnern hade inflytande på företaget på ett sätt som inte är förenligt med marknadsmässiga överväganden. För det första hade den statliga partnern bidragit med det mesta av kapitalet till detta företag utan att denna omständighet återspeglades i dess ägarandel i företaget. För det andra gick företagets verksamhet hela tiden med förlust, vilket orsakade mest skada för den statliga partnern eftersom denna hade investerat kapital. För det tredje gjorde den statliga partnern själv en kontinuerlig förlust, eftersom den tillhandahöll insatsvaror såsom vatten och el till företaget under marknadspriser och utan vederbörlig betalning.
- (27) När det gäller slutsatsen om statligt inflytande i finansierings- och investeringsbesluten i ett annat av företagen i den berörda företagsgruppen, hävdades det att kommissionens uppgifter om ett lån och villkoren för detta lån var felaktiga. Kommissionen innehar emellertid bevis som insamlats under kontrollbesöket och som visar att företaget hade instruerats av ett lokalt myndighetsorgan att ta ett lån som inte var relaterat till dess affärsverksamhet. Företaget anser att finansieringsbesluten ska betraktas som en tjänst till myndighetsorganet och inte som en skyldighet, och att transaktionen i fråga inte innebar någon risk för företaget, eftersom det hade möjlighet att få ersättning genom att låta bli att betala fakturor för försörjningstjänster från myndighetsorganet. De bevis som kommissionen samlade in visar att företagets rätt till markanvändning indirekt använts som säkerhet i den finansiella transaktionen i fråga och att risken för företaget därför är betydande. Själva rätten till markanvändning förvärvades genom samma myndighetsorgan som företaget påstår sig endast ha gjort en tjänst. Påståendet att

⁽¹⁾ Mål T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd mot rådet, 2009 REG II-1969, punkt 92.

- det hade varit möjligt att erhålla ersättning genom att inte betala för försörjningstjänster visar att man inte har förstått grundläggande redovisningsnormer (kvittning) och motsäger företagets påstående att ett inflytande över finansiella transaktioner som sådant inte innebär ett inflytande över "företagens beslut om priser, kostnader och insatsvaror" i den mening som avses i artikel 2.7 c. Det är vidare tydligt att investeringsbesluten i hög grad påverkas av myndighetsorganet, eftersom företagets avtal om rätt till markanvändning innehåller företagsspecifika krav på den investering som ska göras och dessa krav inte är förenliga med lokal lagstiftning om zonplanering, tvärtemot vad företaget gjorde gällande. Mot denna bakgrund avvisas argumentet att det statliga inflytandet i finansierings- och investeringsbesluten inte utgör ett inflytande i den mening som avses i artikel 2.7 c.
- (28) När det gäller det företag i gruppen som producerar en av de råvaror som används för tillverkningen av natriumcyklamat hävdades det att eventuella brister vad gäller företagets beslutsfattande och finansiella situation har en väldigt begränsad inverkan, eftersom den råvara som produceras av detta företag endast utgör omkring 10 % av tillverkningskostnaderna för natriumcyklamat. Eftersom kommissionen kunde beräkna skillnaden mellan det lönsamma försäljningspriset och det faktiska försäljningspriset för råvaran, ansåg företaget att det vore bättre att justera kostnaden för den billiga råvaran än att avslå dess ansökan om marknadsekonomisk status. Målet med en bedömning avseende marknadsekonomisk status är dock att säkerställa att insatsvarorna återspeglar marknadsvärden och att företagsbesluten fattas som svar på marknadssignaler. Det ska påpekas att det i artikel 2.7 c i grundförordningen uttryckligen anges att kostnaderna för de viktigaste insatsvarorna i stort sett ska återspegla marknadsvärden för att villkoren för marknadsekonomisk status ska vara uppfyllda, och att det inte nämns någon möjlighet att justera snedvridna kostnader för viktiga insatsvaror. Detta argument avvisas därför.
- (29) När det gäller de onormalt låga priser som betalas för vatten och el och arbetskraftskostnaderna avvisas företagets argument – att dessa inte är viktiga insatsvaror eftersom de sammanlagt endast utgör omkring 14 % av den totala produktionskostnaden för råvaran – med motiveringen att detta både individuellt och kumulativt betraktas som en tillräckligt betydande kostnadsdel för att den ska inverka på företagets totala kostnader. När det gäller arbetskraftskostnaderna ska det också påpekas att det inte var möjligt att kontrollera dessa uppgifter fullständigt, eftersom företaget inte kunde visa upp avtal eller annan dokumentation. Det kunde därför inte säkerställas att dessa kostnader återspeglade marknadsvärden.
- (30) När det gäller kriterium 2 hävdades det att kommissionen inte har beaktat väsentlighetsprincipen, enligt vilken utelämnanden eller felaktigt redovisade poster är väsentliga endast om de kan påverka de beslut som användarna fattar på grundval av de finansiella rapporterna, och att sådana oväsentliga brister inte heller behöver rapporteras av revisorn.
- (31) Tvärtemot vad företagsgruppen anser fanns det allvarliga brister i företagens räkenskaper i förhållande till grundläggande redovisningsprinciper (se skäl 32 för närmare uppgifter). Vidare är syftet med att kräva en enda uppsättning räkenskaper för bedömningen av marknadsekonomisk status inte att användarna ska kunna fatta ekonomiska beslut, utan att garantera att redovisningen ger en rättvisande bild av intäkter, kostnader osv. Syftet med en undersökning avseende marknadsekonomisk status är att fastställa huruvida räkenskaperna har upprättats och har varit föremål för revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer.
- (32) Rainbowgruppen bestred att företagen i gruppen skulle ha brutit mot de IAS-regler och redovisningsmetoder som nämndes i bedömningen av marknadsekonomisk status, såsom periodiseringsprincipen, principen om sanningenlig redovisning av transaktioner och kvittning, fortlevnadsprincipen, korrekt klassificering av poster i balansräkningen, redovisning av förluster, endast verksamhetsrelaterade transaktioner och uppgifter i räkenskaperna, korrekt klassificering och avskrivning av kostnader samt iakttagande av IAS-regler och/eller kinesiska regler för god redovisningssed vad gäller erkännande av tillgångars värde och nedskrivning av tillgångar. De ovan nämnda överträdelserna av IAS-reglerna fastställdes utifrån de uppgifter som gruppen tillhandahöll i ansökningsformuläret för marknadsekonomisk status och alla uppgifter kontrollerades på plats vid företagen. Företagens argument avseende överträdelserna efter det att de hade underrättats om resultaten av bedömningen avseende marknadsekonomisk status föranledde inte någon ändring av slutsatsen att företagen på ovan nämnda punkter inte uppfyllde kriterium 2.
- (33) När det gäller kriterium 3 anser Rainbowgruppen att kostnadsfritt tillhandahållande av infrastrukturinvesteringar till ett företag är en normal verksamhet som också genomförs i marknadsekonomier i syfte att locka till sig investeringar och att denna subventionering hade en försumbar inverkan på företagets finansiella situation under översynsperioden. Den omständigheten att ett

företag kan undvika att betala för infrastrukturutveckling och samtidigt betalar väldigt låg hyra för samma mark återspeglar emellertid inte en normal situation i en marknadsekonomi. Denna fördel hade dessutom en direkt inverkan på tillverkningsföretagets finansiella ställning och dess förmåga att fatta beslut som svar på marknadssignaler.

- (34) Kommissionen godtog sökandens i skäl 21 återgivna argument avseende rätten till markanvändning för GT Enterprise. De argument som anfördes avseende de övriga företagens rätt till markanvändning påverkade emellertid inte kommissionens slutsatser. I ett fall erkände företaget självt att det inte hade betalat den överenskomna summan för sin rätt till markanvändning. I ett annat fall hävdade Rainbowgruppen att markpriserna i regionen i fråga hade stigit kraftigt och att det därför är normalt att marken värderades mycket högre några år efter förvärvstidpunkten. Den bevisning som företaget lade fram avsåg emellertid prisökningar för bostadsfastigheter i regionen och är således inte relevant. Rainbow hävdade slutligen att kommissionens strategi att kräva positiv bevisning för att ett företag har betalat ett pris som speglar marknadsvärdet innebär en orimlig bevisbörda. I artikel 2.7 c i grundförordningen anges dock uttryckligen att en ansökan om marknadsekonomisk status ska "innehålla tillräcklig bevisning att tillverkarna är verksamma under marknadsmässiga förhållanden". Detta argument måste därför avvisas.
- (35) Rainbowgruppen bestrider slutsatsen om tillgångar som överförts till ett företag utan ekonomisk ersättning eller på annat sätt till priser som inte speglade marknadsvärdet med motiveringen att detta företag hade stoppat sin tillverkning under översynsperioden. Det är riktigt att företaget stoppade tillverkningen. Emellertid sålde företaget fortfarande sina tidigare tillverkade produkter på den inhemska marknaden. En bedömning avseende marknadsekonomisk status måste således göras även för detta företag för att kontrollera att inga betydande snedvridningar hade överförts från det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet vilka kunde påverka priserna.
- (36) Kommissionen anser således att GT Enterprise inte uppfyllde det första och det andra kriteriet för marknadsekonomisk status, att Jintian Industrial (Nanjing) Ltd inte uppfyllde kriterierna 2 och 3 samt att Golden Time Chemical (Jiangsu) Ltd och Nanjing Jinzhang Industrial Ltd inte uppfyllde kriterierna 1, 2 och 3. Om ett närstående företag som är knutet till tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten inte uppfyller kraven för marknadsekonomisk status, kan gruppen av närstående företag inte beviljas marknadsekonomisk status. Eftersom inget av de enskilda företagen som bedömdes

med avseende på marknadsekonomisk status uppfyllde de relevanta kriterierna kan Rainbowgruppen inte beviljas marknadsekonomisk status. Under dessa omständigheter och efter samråd med rådgivande kommittén nekades den berörda företagsgruppen marknadsekonomisk status.

2.2 Individuell behandling

- (37) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen ska en landsomfattande tull fastställas för de länder som omfattas av den artikeln, utom i de fall där företagen kan visa att de uppfyller alla kriterier i artikel 9.5 i grundförordningen för att medges individuell behandling. Dessa kriterier är i korthet följande:
- Exportören kan fritt ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag.
  - Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt.
  - Majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer. Statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner ska utgöra en minoritet, eller så måste det påvisas att företaget ändå är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.
  - Valutaomräkning sker till marknadskurser.
  - Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgås om enskilda exportörer beviljas olika tullsatsar.
- (38) De två exporterande tillverkare i gruppen som hade exporterat natriumcyklammat under översynsperioden ansökte om individuell behandling. Det var inte nödvändigt att göra en bedömning avseende individuell behandling för de övriga företagen i Rainbowgruppen, eftersom de inte är exportörer av den berörda produkten. På grundval av de tillgängliga uppgifterna som kontrollerades under besöken på plats konstaterades det att dessa två exporterande tillverkare uppfyllde kraven i artikel 9.5 i grundförordningen och således kunde beviljas individuell behandling.

2.3 Dumpning

2.3.1 Jämförbart land

- (39) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet för de exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi (nedan kallat *jämförbart land*).
- (40) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen sin avsikt att använda Indonesien (det jämförbara landet i den ursprungliga undersökningen) som ett lämpligt jämförbart land för fastställande av normalvärdet och uppmnade berörda parter att lämna synpunkter på detta.
- (41) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter på valet av jämförbart land.
- (42) Kommissionen sökte samarbete med tillverkare i Indonesien. Skrivelser och relevanta frågeformulär sändes till alla kända företag. Av de företag som kontaktades var det endast en tillverkare som lämnade de uppgifter som behövdes för att fastställa normalvärdet och samtyckte till att delvis samarbeta vid översynen. Eftersom företaget inte godtog ett kontrollbesök på plats, analyserade kommissionen de tillhandahållna uppgifterna för att kontrollera att de var fullständiga och konsekventa. Det konstaterades att uppgifterna var tillförlitliga och tillräckliga för att användas vid fastställande av normalvärdet, och den indonesiska tillverkaren lämnade vid behov de klagöran den som kommissionen begärde. De använda uppgifterna jämfördes med de uppgifter som lämnats i begäran om översyn.
- (43) Undersökningen visade att Indonesien har en konkurrenssatt marknad för den likadana produkten.
- (44) Undersökningen visade dessutom att den samarbetsvilliga indonesiska tillverkarens tillverkningsvolym utgör betydligt mer än 5 % av volymen av den kinesiska exporten av den berörda produkten till unionen, och tillverkningen var följaktligen representativ sett till volym. När det gäller kvalitet, tekniska specifikationer och standarder för den likadana produkten i Indonesien kunde man inte finna några större skillnader jämfört med de kinesiska produkterna. Den indonesiska marknaden ansågs därför vara tillräckligt representativ för fastställande av normalvärdet.
- (45) Enligt kommissionens uppgifter finns det inga andra tillverkningsanläggningar någon annanstans i världen, förutom de kända tillverkarna i Spanien, Kina och Indonesien.

- (46) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att Indonesien utgör ett lämpligt jämförbart land i den mening som avses i artikel 2.7 a i grundförordningen.

2.3.2 Fastställande av normalvärdet

- (47) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen fastställdes normalvärdet på grundval av uppgifter från tillverkaren i det jämförbara landet på det sätt som anges nedan. Det ska påpekas att den indonesiska tillverkaren var föremål för undersökning vid ett tidigare förfarande som avsåg import av natriumcyklammat från Indonesien ⁽¹⁾. De uppgifter som företaget nu lämnat i sitt svar på frågeformuläret konstaterades vara tillförlitliga och utgöra en solid grund för att fastställa normalvärdet inom ramen för denna undersökning. Både de genomsnittliga försäljningspriserna och de genomsnittliga produktionskostnaderna följde en liknande trend som utvecklingen av den genomsnittliga råvarukostnaden. Denna trend kunde dessutom bekräftas av en liknande utveckling av den genomsnittliga råvarukostnaden på unionsmarknaden.
- (48) Den indonesiska tillverkarens inhemska försäljning av den likadana produkten konstaterades vara representativ sett till volym i förhållande till den berörda produkten som exporterades till unionen av den berörda företagsgruppen i Kina.
- (49) Kommissionen fastställde därefter vilka produkttyper som tillverkaren i det jämförbara landet sålde på den inhemska marknaden och som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till unionen. Den indonesiska tillverkarens standardprodukttyp konstaterades vara direkt jämförbar.
- (50) För den standardprodukttyp som tillverkaren i det jämförbara landet sålde på den inhemska marknaden och som konstaterades vara direkt jämförbar med den produkttyp som såldes för export till unionen fastställdes det huruvida försäljningen på den inhemska marknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på den inhemska marknaden av en viss typ av natriumcyklammat ska anses vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningen av denna produkttyp på den inhemska marknaden under översynsperioden utgjorde minst 5 % av den berörda företagsgruppens sammanlagda försäljning på export till unionen av den jämförbara produkttypen.
- (51) Kommissionen undersökte också huruvida försäljningen på den inhemska marknaden kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att för standardprodukttypen fastställa hur stor andel som utgjordes av lönsam försäljning till oberoende kunder på den inhemska marknaden under översynsperioden. Eftersom volymen av den lönsamma försäljningen för den likadana produkten för varje produkttyp utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna typ motsvarade eller

⁽¹⁾ Se förordning (EU) nr 492/2010 (EUT L 140, 8.6.2010, s. 2).

översteg tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska försäljningspriset på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning av denna typ på den inhemska marknaden under översynsperioden, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte.

- (52) Vid fastställandet av normalvärdet för den produkttyp som inte såldes på den inhemska marknaden av tillverkaren i det jämförbara landet användes det vägda genomsnittliga försäljningspriset vid all försäljning av standardprodukttypen, efter justering för skillnader mellan de båda produkttyperna.

2.3.3 Exportpris

- (53) Exportförsäljningen till unionen från alla de exporterande tillverkarna i den berörda företagsgruppen skedde genom närstående handelsföretag utanför unionen. Exportpriset fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalades eller skulle betalas för produkten när den såldes av det närstående handelsföretaget till en oberoende köpare i unionen.

2.3.4 Jämförelse

- (54) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes justeringar i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet. Således gjordes, där så var tillämpligt och med stöd av verifikationer, justeringar för olikheter avseende transport-, försäkrings-, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader och kreditkostnader.

2.3.5 Dumpningsmarginal

- (55) Dumpningsmarginalen fastställdes i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset för alla exporterande tillverkare.
- (56) Denna jämförelse visade att dumpningsmarginalen var 14,2 %, uttryckt i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull.

2.4 De förändrade omständigheternas bestående karaktär

- (57) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersöktes det om de omständigheter som ligger till grund för den nuvarande dumpningsmarginalen har förändrats och om sådana förändringar kan anses vara av bestående karaktär.
- (58) De nuvarande slutsatserna grundar sig på att den berörda företagsgruppen har nekats marknadsekonomisk status i den nuvarande översynen, medan den medlem i gruppen av närstående företag som granskades i den ursprungliga

undersökningen, GT Enterprise, beviljades marknadsekonomisk status i den undersökningen. De omständigheter som har föranlett en ändrad slutsats är för det första att i den nuvarande översynen undersöktes fyra företag i gruppen, medan man i den ursprungliga undersökningen endast undersökte GT Enterprise. Gruppen utvidgades nyligen och omorganiserades varvid avsevärda investeringar gjordes, och det finns inget som tyder på att denna situation kommer att förändras inom en överskådlig framtid. När det gäller GT Enterprise konstaterades det för det andra att den omständigheten att företaget inte har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer utgör etablerad praxis, och det finns inget som tyder på att detta kommer att ändras i framtiden. Vidare har dess bolagsordning, enligt vilken statligt inflytande tilläts, varit i kraft under en längre period och inget tyder på att den kommer att ändras i framtiden. Under dessa omständigheter anses det att gruppens status som en företagsgrupp som inte verkar i en marknadsekonomi är av en bestående karaktär.

- (59) När det gäller exportpriset visade undersökningen vidare att det under en längre period funnits en viss stabilitet i den berörda företagsgruppens prissättning, eftersom priset för den berörda produkten vid försäljning till unionen och andra tredjeländer inte skiljde sig nämnvärt och följde samma trend mellan 2007 och översynsperioden. Detta stöder slutsatsen att den nya dumpningsmarginalen sannolikt kommer att vara av en bestående karaktär.
- (60) Undersökningen visade således att den berörda företagsgruppens beteende och struktur, inbegripet de omständigheter som föranledde den nuvarande översynen, sannolikt inte kommer att förändras inom överskådlig framtid på ett sätt som skulle påverka resultatet av översynen. Slutsatsen drogs därför att de förändrade omständigheterna är av bestående karaktär och att tillämpning av åtgärden på dess nuvarande nivå inte längre är tillräckligt för att motverka dumpning.

3. ÄNDRING AV ANTIDUMPNINGÅTGÄRDERNA

- (61) Mot bakgrund av konstaterandena om ökad dumpning och de förändrade omständigheternas bestående karaktär anses de befintliga åtgärderna inte längre vara tillräckliga för att motverka den skadevällande dumpningen. De åtgärder som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 492/2010 på import av natriumcyklammat med ursprung i Kina bör därför anpassas för GT Enterprise och samma tull bör införas för den andra exporterande tillverkaren i gruppen genom ändring av förordningen.
- (62) Någon individuell skademarginal kan inte fastställas i den nuvarande översynen, eftersom den är begränsad till undersökning av dumpning när det gäller GT Enterprise och dess närstående företag inom gruppen. Den dumpningsmarginal som fastställdes i den nuvarande översynen har därför jämförts med den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Eftersom den sistnämnda marginalen var högre än den dumpningsmarginal som konstaterats i den nuvarande översynen, bör

en slutgiltig antidumpningstull införs för den berörda företagsgruppen på en nivå som motsvarar den dumpningsmarginal som konstaterats i översynen.

- (63) När det gäller åtgärdens form anses det att den ändrade antidumpningstullen bör ha samma form som den tull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 492/2010. För att garantera att åtgärderna blir effektiva och förhindra prismanipulering anses det lämpligt att utforma tullen som ett specifikt belopp per kilo. Den antidumpningstull, uttryckt som ett särskilt belopp per kilo, som ska införas på import av den berörda produkten som tillverkas och säljs på export till unionen av den berörda företagsgruppen och som har beräknats på grundval av den dumpningsmarginal som fastställts i den nuvarande översynen bör följaktligen vara 0,23 EUR per kilo.

4. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (64) Den berörda företagsgruppen och övriga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att föreslå en ändring av de gällande antidumpningsåtgärderna.

- (65) Rainbowgruppen lämnade sina synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter. Synpunkterna avsåg till största delen återkallandet av klagomålet i den pågående undersökning avseende import av natriumcyklamat med ursprung i Folkrepubliken Kina som är begränsad till två kinesiska exporterande tillverkare, Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited och Fang Da Food Additive (Yang Quan) Limited (nedan kallade *Fang Da-gruppen*) (nedan kallat *det parallella förfarandet*)⁽¹⁾. Rainbowgruppen hävdade att återkallandet av klagomålet i det parallella förfarandet logiskt och rättsligen borde leda till att även antidumpningsåtgärderna mot övriga tillverkare i Kina avslutas eller åtminstone att den nuvarande översynen avseende Rainbowgruppen avslutas.

- (66) Rainbowgruppen krävde att de antidumpningsåtgärder som införts genom genomförandeförordning (EU) nr 492/2010 skulle avslutas och hävdade att eftersom det inte konstaterats att importen från Fang Da inte dumpades och/eller inte orsakade skada, innebär principen om icke-diskriminering i artikel 9.5 i grundförordningen att de införda antidumpningsåtgärderna bör avslutas. Till stöd för detta argument hänvisade Rainbowgruppen till tidigare rådsförordningar där samtidiga interimsoversyner avseende import från vissa länder har avslutats utan införande av åtgärder till följd av att åtgärder inte införts i antidumpningsundersökningar avseende import av samma produkt från andra länder (större elektrolytkondensatorer⁽²⁾ och valsade produkter av järn eller

olegerat stål⁽³⁾). Det bör dock påpekas att dessa ärenden avsåg undersökningar där flera länder berördes och principen om icke-diskriminering tillämpades på import från olika länder. Vidare var skälet för att avsluta åtgärderna mot vissa länder i dessa ärenden att åtgärder mot andra länder inte vidtagits på grund av att rådet inte antagit förslagen inom de fastställda tidsfristerna (större elektrolytkondensatorer och valsade produkter av järn eller olegerat stål). Det konstaterades visserligen vara nödvändigt att avsluta förfarandena avseende antidumpningsåtgärder i de samtidiga förfarandena i de nämnda ärendena i syfte att iakta principen om icke-diskriminering, men detta har inte någon relevans för den nuvarande översynen. Rainbowgruppen hänvisade även till den strategi som tillämpades beträffande mononatriumglutamat⁽⁴⁾ i ett ärende där klaganden avsåg att återkalla sitt klagomål avseende import från Brasilien trots att dumpning av importen hade konstaterats. I det ärendet ville man inte godta återkallandet av klagomålet, eftersom det ansågs att det skulle vara diskriminerande att vidta åtgärder mot övriga länder om åtgärder inte vidtogs mot Brasilien.

- (67) Dessutom rör det sig om två helt olika situationer. I det parallella förfarandet drogs klagomålet tillbaka och man drog slutsatsen att ett avslutande inte skulle strida mot unionens intresse. I den nuvarande översynen bibehölls begäran och det konstaterades att Rainbowgruppens dumpning ökade. Att höja tullavgiften för gruppen utgör därför inte någon diskriminering.

- (68) Rainbowgruppen ansåg också att återkallandet av klagomålet borde leda till att den nuvarande översynen avseende Rainbowgruppen avslutas, eftersom de båda förfarandena inleddes på grundval av samma underlag och avsåg samma undersökningsperiod och eftersom klaganden i klagomålet behandlade Fang Da-gruppen och Rainbowgruppen tillsammans när det gäller alla praktiska aspekter.

- (69) Rainbowgruppen hävdade för det andra att trots att undersökningen avseende Fang Da-gruppen inleddes enligt artikel 5 i grundförordningen, är undersökningen av importen från Fang Da-gruppen och interimsoversynen av importen från Rainbowgruppen rättsligen och ur alla praktiska aspekter i huvudsak samma förfarande. Slutligen ansåg Rainbowgruppen att eftersom en åtskillnad mellan förfaranden och undersökningar inrättats genom artikel 9.3 i grundförordningen, innebär denna artikel de facto att Fang Da-gruppen fortfarande omfattas av förfarandet även om den beviljats en nolltullsats till följd av den ursprungliga undersökningen. Av detta skäl bör återkallandet av klagomålet avseende importen från Fang Da-gruppen således leda till att även den nuvarande översynen avseende Rainbowgruppen avslutas.

⁽¹⁾ EUT C 50, 17.2.2011, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 22, 27.1.2000, s. 1, skälen 134 och 135.

⁽³⁾ EUT L 294, 17.9.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 264, 29.9.1998, s. 1.

- (70) Det bör i detta sammanhang påpekas att den handling som klaganden lämnade in utgjorde både klagomål avseende antidumpningsundersökningen på grundval av artikel 5 i grundförordningen och begäran om denna interimsoversyn på grundval av artikel 11.3 i grundförordningen. Den innehöll också tillräcklig bevisning för att motivera ett enskilt inledande av båda förfarandena. Kommissionen inledde dessutom undersökningen enligt artikel 5 och interimsoversynen genom två separata tillkännagivanden om inledande. Således är antidumpningsundersökningen på grundval av artikel 5 i grundförordningen och interimsoversynen på grundval av artikel 11.3 i grundförordningen två olika förfaranden.
- (71) Rainbowgruppen lade fram ytterligare argument där den spekulerade om de möjliga skälen till att klagomålet återkallats. Eftersom dessa argument är hypotetiska och irrelevanta kan de inte behandlas och avvisas således.
- (72) Slutligen angav Rainbowgruppen att det är uppenbart att kommissionen har åsidosatt gruppens rätt till tio dagars tidsfrist för att lämna synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter, eftersom den erhöll en icke-konfidentiell version av skrivelsen om återkallandet sju dagar innan tidsfristen för att lämna synpunkter löpte ut.
- (73) Som förklaras ovan i skäl 70 är det så att den undersökning enligt artikel 5 inom ramen för vilken Rainbowgruppen fick en skrivelse med information om att klagomålet återkallats, utgör ett eget förfarande som är avskilt från den nuvarande översynen. Rainbowgruppen var berörd part i översynen enligt artikel 5 och detta är det enda skälet till att den fick ett meddelande om att klagomålet återkallats. Den skrivelsen var inte en del av meddelandet av slutliga uppgifter i den nuvarande översynen. Rainbowgruppen hade 30 dagar på sig att lämna synpunkter på meddelandet av uppgifter i det nuvarande förfarandet. Företagsgruppens rätt till en tillräcklig tidsfrist för att lämna synpunkter har därför inte åsidosatts.
- (74) Sammanfattningsvis ändrade de inkomna synpunkterna inte den ovan nämnda slutsatsen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 maj 2012.

På rådets vägnar
N. WAMMEN
Ordförande

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tabellen i artikel 1.2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 492/2010 ska ändras genom att följande uppgift:

Land	Företag	Tullsats (i EUR per kilo)	Taric-tilläggsnummer
"Kina	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co., Ltd, Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Folkrepubliken Kina	0,11	A473"

ska ersättas med följande uppgift:

Land	Företag	Tullsats (i EUR per kilo)	Taric-tilläggsnummer
"Kina	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co., Ltd, Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Folkrepubliken Kina; Golden Time Chemical (Jiangsu) Co., Ltd, No. 90–168, Fangshui Road, Chemical Industry Zone, Nanjing, Jiangsu Province, Folkrepubliken Kina	0,23	A473"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 399/2012**av den 7 maj 2012****om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till den här förordningen.
- (2) Genom förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa bestämmelser gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till den och som har upprättats genom särskilda unionsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser bör de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 enligt den motivering som anges i kolumn 3 i tabellen.

(4) Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende klassificering av varor i Kombinerade nomenklaturen men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning bör, under en period på tre månader, kunna åberopas av innehavaren i enlighet med artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning får under en period på tre månader fortfarande åberopas i enlighet med artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 maj 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Algirdas ŠEMETA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>En omonterad artikel (så kallat säkerhetsnät för trampoliner) bestående av</p> <ul style="list-style-type: none"> — ett nät med 6 snäppfästen. — 6 övre metallstänger med cellplastöverdrag, — 6 undre metallstänger med cellplastöverdrag och svetsade monteringsfästen, — 12 gummiband med krokar, — 12 skruvar med låsmuttrar. <p>De övre metallstängerna fästs vid de nedre metallstängerna, som sedan monteras på trampolinens ben med hjälp av skruvarna och låsmuttrarna.</p> <p>Nätet är sytt i cylinderform och levereras i storlekar som är anpassade till enskilda trampolintyper. Nätet har en ingångsöppning som kan förslutas med blixtlås.</p> <p>Snäppfästena på nätets övre del fästs längst upp på metallstängerna.</p> <p>Gummibanden med krokar används för att fästa nätets nedre del vid trampolinramen.</p>	9506 91 90	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 2 a och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 1 t till avdelning XI, anmärkning 3 till kapitel 95 samt texten till KN-nummer 9506, 9506 91 och 9506 91 90.</p> <p>Säkerhetsnätet är med tanke på sina egenskaper, särskilt det faktum att det är avsett för montering på en viss trampolintyp till följd av att det levereras med metallstänger, skruvar, muttrar, snäppfästen och gummiband med krokar, endast lämpligt för användning med den trampolin det är avsett för (se anmärkning 3 till kapitel 95) Säkerhetsnätet ska därför betraktas som tillbehör till redskap och annan utrustning för kroppsövningar enligt nummer 9506.</p> <p>Klassificering enligt nummer 5608 som andra konfektionerade varor av nät är utesluten eftersom artiklar enligt kapitel 95 undantas från avdelning XI (se anmärkning 1 t till avsnitt XI).</p> <p>Säkerhetsnät för trampoliner ska därför klassificeras enligt KN-nr 9506 91 90 som andra redskap och annan utrustning för kroppsövningar, gymnastik eller idrott.</p>

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 400/2012**av den 7 maj 2012****om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till den här förordningen.
- (2) Genom förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa bestämmelser gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till den och som har upprättats genom särskilda unionsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser bör de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 enligt den motivering som anges i kolumn 3 i tabellen.

(4) Det är lämpligt att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och som inte överensstämmer med denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾, under en period av tre månader.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i tabellen.

Artikel 2

Av medlemsstaternas tullmyndigheter utfärdade bindande klassificeringsbesked som inte överensstämmer med de bestämmelser som fastställs i denna förordning får fortsätta att användas under tre månader i enlighet med artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 maj 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Algirdas ŠEMETA
Ledamot av kommissionen

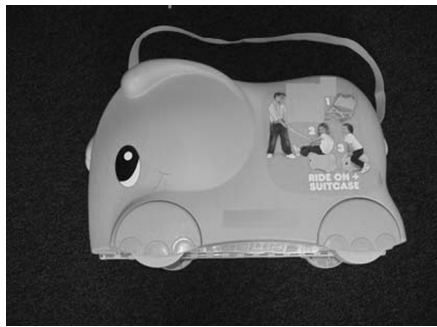
⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>En artikel i form av en nästan fyrkantig stiliserad elefant med måtten cirka 32 × 48 × 24 cm, bestående av två halvor av gjuten hårdplast. Artikelken har fyra hjul och en avtagbar axelrem som även kan användas för att dra artikelken.</p> <p>De båda halvorna hålls samman av gångjärn utmed hela bottenkanten och två knäppen på motsatt sida, som hindrar att artikelken omedelbart öppnas hela vägen. Gångjärnen gör det möjligt för de båda halvorna att ligga platt mot marken när de är öppnade.</p> <p>En av halvorna är försedd med två textilremmar som bildar ett X när de sammankopplas med en klämma. Den är dessutom försedd med en liten platt textilticka, fäst på insidan. Artikelkens andra halva är försedd med en skiljevägg i textil som innehåller en platt ficka med blixtlås. Skiljeväggen är fäst vid artikelken på den sida där gångjärnen befinner sig och kan fästas vid halvans andra kant.</p> <p>(resväska)</p> <p>(Se fotografier nr 660 A och B) (*)</p>	4202 12 50	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, anmärkning 1 d till kapitel 95 samt texten till KN-nummer 4202, 4202 12 och 4202 12 50.</p> <p>Artikelken har de objektiva egenskaper som karakteriserar resväskor enligt nummer 4202, exempelvis det gjutna hårdplasthöljet, gångjärnen, förslutningssystemet, remmarna, skiljeväggen och fickorna, hjulen och det faktum att den är utformad och kan användas som en behållare som öppnas som en typisk gångjärnsförsedd resväska. Dessa egenskaper visar att artikelken bör betraktas som en resväska och inte som en leksak på hjul. Därför är klassificering som leksaksfordon med hjul i likhet med trampbilar enligt nummer 9503 utesluten.</p> <p>Artikelken ska därför klassificeras enligt KN-nummer 4202 12 50, som resväska av gjuten plast.</p>

(*) Fotografierna är endast avsedda som vägledning.

660 A

660 B

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 401/2012**av den 7 maj 2012****om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till den här förordningen.
- (2) Genom förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa bestämmelser gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till den och som har upprättats genom särskilda unionsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser bör de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 enligt den motivering som anges i kolumn 3 i tabellen.

(4) Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende klassificering av varor i Kombinerade nomenklaturen men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning bör, under en period på tre månader, kunna åberopas av innehavaren i enlighet med artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾.

(5) Tullkodexkommittén har inte yttrat sig inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning får under en period på tre månader fortfarande åberopas i enlighet med artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 maj 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Algirdas ŠEMETA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>En konformad vara (cirka 40 cm lång) som tillverkas genom att två trekantiga stycken av röd bondad duk sys samman och förses med en kant i [] vit färg i nederkanten och en vit tofs i toppen.</p> <p>(huvudbonader)</p> <p>(Se fotografi nummer 658) (*)</p>	6505 00 90	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 6505 och 6505 00 90.</p> <p>Med undantag för dockhattar och andra leksakshattar samt karnevalsartiklar klassificeras huvudbonader av alla slag, oavsett i vilket material de är tillverkade och oavsett vilken användning de är avsedda för, enligt kapitel 65 (se även de förklarande anmärkningarna till HS avseende kapitel 65, allmänna anvisningar första stycket).</p> <p>Huvudbonader tillverkade av spetsar, filt eller annan textilvara i längder klassificeras enligt nr 6505 (se även de förklarande anmärkningarna till HS avseende nr 65.05 första stycket).</p> <p>Enligt anmärkning 1 o till elfte avdelningen (Textilvaror) är huvudbonader enligt kapitel 65 uteslutna från den avdelningen.</p> <p>Kapitel 95 omfattar inte artiklar som har festutformning men som samtidigt har en nyttofunktion (se även de förklarande anmärkningarna till HS avseende nr 95.05, punkt A sista stycket). Klassificering enligt undernummer 9505 10 90 som julprydnader är därför utesluten.</p> <p>Varan har tydlig karaktär av huvudbonad och är avsedd att bäras som en sådan.</p> <p>Varan ska därför klassificeras enligt KN-nummer 6505 00 90 som en huvudbonad.</p>

(*) Fotografiet är endast avsett som vägledning.

658

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 402/2012

av den 10 maj 2012

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av aluminiumradiatorer med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

Med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 7,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

- (1) Den 12 augusti 2011 meddelade Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (nedan kallat *tillkännagivande om inledande*) att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till unionen av aluminiumradiatorer med ursprung i Folkrepubliken Kina.
- (2) Förfarandet inleddes efter klagomål från International Association of Aluminium Radiator Manufacturers Limited Liability Consortium (AIRAL Srl – nedan kallad *klaganden*), som företrädde en betydande del, i detta fall över 25 procent, av unionens samlade produktion av aluminiumradiatorer. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning om dumpning av den aktuella produkten och om väsentlig skada det resulterat i, vilket ansågs tillräckligt för att motivera inledandet av en undersökning.

2. Parter som berörs av förfarandet

- (3) Kommissionen underrättade officiellt den klagande, andra kända tillverkare inom unionen, exporterande tillverkare i

Folkrepubliken Kina, tillverkare i det jämförbara landet, importörer, distributörer och andra parter som såvitt känt var berörda, samt företrädare för Folkrepubliken Kina om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

- (4) Den klagande, andra tillverkare inom unionen, exporterande tillverkare i Kina, importörer och distributörer lämnade synpunkter. Alla berörda parter, som begärde att bli hörda, och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem, gavs tillfälle att bli hörda.
- (5) Eftersom det föreföll finnas ett stort antal tillverkare, importörer och exporterande tillverkare i unionen angavs i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande planerades, enligt artikel 17 i grundförordningen. För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt, och i så fall göra ett urval, ombads samtliga tillverkare och importörer i unionen att ge sig till känna hos kommissionen och, i enlighet med tillkännagivandet om inledande, lämna grundläggande uppgifter om sin verksamhet när det gäller den berörda produkten (se definitionen i avsnitt 3 nedan) under undersökningsperioden (juli 2010–juni 2011).
- (6) För att de exporterande tillverkare som så önskade skulle ha möjlighet att ansöka om att bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat *marknadsekonomisk status*) eller om individuell behandling, sände kommissionen ansökningsblanketter till de kinesiska exporterande tillverkare som såvitt känt var berörda samt till myndigheterna i Folkrepubliken Kina. Endast en grupp företag, Sira (Tianjin) Aluminium Products Co. Ltd och Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co. Ltd (nedan kallad *Sirakoncernen*) svarade och begärde marknadsekonomisk status. Begäran om individuell behandling mottogs från Zhejiang Flyhigh Metal Products Co. Ltd och Metal Group Co. Ltd.
- (7) Vad gäller tillverkare i unionen och såsom vederbörligen förklaras i skäl 24, lämnade åtta tillverkare i unionen den begärda informationen och samtyckte till att ingå i stickprovet. På grundval av informationen från de samarbetsvilliga unionstillverkarna valde kommissionen ut fyra unionstillverkare utifrån deras försäljnings- och produktionsvolym, storlek och geografiska belägenhet i unionen.

⁽¹⁾ EGT L 343, 22.12.2009, s. 51

⁽²⁾ EUT C 236, 12.8.2011, s. 18.

- (8) Såsom anges i skäl 27 lämnade endast tre icke-närstående importörer de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå stickprovet. Två av dessa importörer importerade/köpte emellertid inte den berörda produkten. Till följd av det begränsade antalet samarbetsvilliga importörer ansågs därför ett stickprovsförfarande inte längre var nödvändigt.
- (9) Såsom anges i skäl 28 inkom 18 exporterande tillverkare i Kina med de begärda upplysningarna och samtyckte till att ingå stickprovet. På grundval av den information som hade lämnats av de exporterande tillverkarna valde kommissionen ut två exporterande tillverkare med den största exportvolymen till unionen.
- (10) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och till alla övriga företag som gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande, det vill säga exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina, de fyra unionstillverkarna som ingick i stickprovet, de samarbetsvilliga importörerna i unionen och till Europeiska konsumentorganisationen BEUC, med begäran om att sända användarnas frågeformulär till anslutna företag.
- (11) Svar mottogs från de två exporterande tillverkarna i Kina som ingick i stickprovet, från de fyra unionstillverkarna som ingick i stickprovet och en icke-närstående importör. Ingen av användarna svarade på frågeformuläret.
- (12) En begäran om individuell granskning i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen erhöles dessutom från en grupp närstående exporttillverkare. Granskningen av dessa krav på det preliminära stadiet skulle ha varit alltför betungande att genomföra. Ett beslut om huruvida individuell granskning kommer att beviljas denna grupp av företag kommer att fattas på det definitiva stadiet.
- (13) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för ett preliminärt avgörande i fråga om dumpning, skada och unionens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

Tillverkare i unionen

- Armatura Krakow SA, UL. Zakopianska 72, 30-418 Krakow, Polen
- Fondital S.p.A., via Cerreto 40, 25079 Vobarno, Brescia, Italien
- Global Srl, via Rondinera 51, 24060 Rogno, Bergamo, Italien

- Radiatori 2000 S.p.A., via Francesca 54/A, 24040 Ciserano, Bergamo, Italien

Importörer i unionen

- Hydroland Chorobik Gawęda Malec Wojtycza Sp.j., Jawornik 658, 32-400 Myślenice, Polen

Exporterande tillverkare i Kina

- Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. ("Zhejiang Flyhigh"), Jinyun
- Metal Group Co., Ltd., Wuyi

3. Undersökningsperiod

- (14) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2010 till och med den 30 juni 2011 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP*). Undersökningen av utvecklingstendenser av betydelse för bedömningen av skadan omfattade perioden från och med januari 2008 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (15) Den berörda produkten är aluminiumradiatorer och element eller sektioner som sådana radiatorer består av, oavsett om elementen eller sektionerna är sammansatta eller inte, med undantag av elradiatorer samt element och sektioner av dessa (nedan kallad *den berörda produkten*). Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 och ex 7616 99 90.
- (16) Produktdefinitionen bestreds av Sirakoncernen baserat på en påstådd skillnad mellan de två produktionsprocesser som används för att tillverka radiatorer. Inom Sirakoncernen finns två kinesiska exporttillverkare varav den ena använde sig av pressgjutning och det andra företaget tillämpade strängpressning. Sirakoncernen hävdade att strängpressningsmetoden skulle uteslutas från definitionen av den berörda produkten på grund av påstådda skillnader i fysiska och tekniska egenskaper, råvaror, produktionskostnader och försäljningspriser och på grund av att strängpressningsmetoden är ovanlig inom EU och i Kina.
- (17) En annan kinesisk part, den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (CCCME) begärde klargörande av frågan på grund av skillnaderna i kostnader och priser för radiatorer som tillverkats med hjälp av de två produktionsteknikerna.

- (18) Även om det föreligger mindre skillnader är det i detta sammanhang uppenbart att oavsett vilken av de båda tillverkningsmetoderna som används har radiatorerna samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och används på samma sätt. Radiatorer som tillverkas genom någon av metoderna är i hög grad utbytbara. Dessa grundläggande egenskaper är huvudsakligen lätthet, låg termisk tröghet och hög värmeledningsförmåga. Skillnader i kostnader och priser och det faktum att strängpressningstekniken kan innefatta användning av obetydligt olika aluminiumlegeringar förändrar inte dessa grundläggande egenskaper. När det gäller prisjämförelser redovisas alla skillnader korrekt i det jämförelsesystem för produkttyper som används i denna undersökning (PCN-systemet) vilket innebär att endast likvärdiga jämförelser görs.
- (19) Aluminiumradiatorer bör dessutom betraktas som en enda produkt oavsett tillverkningsmetod eftersom de säljs via samma försäljningskanaler och eftersom slutanvändarnas och konsumenternas uppfattning om dem är att de är tillverkade av aluminium (med välkända egenskaper enligt ovan) snarare än att de skiljer sig åt på grund av produktionsmetod. Mot bakgrund av detta avvisades dessa framställningar.
- (20) CCCME protesterade även mot att radiatorer av stålplåt eller till och med gjutjärn inte ingår i den berörda produkten. Även om dessa produkter används på liknande sätt har de olika grundläggande fysiska och tekniska egenskaper eftersom den grundläggande råvaran (aluminiumlegering) har ersatts av stål eller järn som har andra fysiska och tekniska egenskaper när det gäller vikt, termisk tröghet och ledningsförmåga. Alltså avvisas kravet.
- (21) CCCME lämnade också ytterligare kommentarer rörande hänvisningar i klagomålet till försäljning via vad man kallade "anbudsförfaranden". Kommentarer visade att man antog att det rörde sig om offentlig upphandling. De anbudsförfaranden som det hänvisades till i klagomålet gällde emellertid sedvanlig affärsverksamhet där en inköpare av radiatorer i EU ber potentiella leverantörer att ange priser innan en order läggs. Ingen kinesisk import som användes i beräkningarna berördes av någon offentlig upphandling.
- (22) CCCME kommenterade även hänvisningar i klagomålet till "designradiatorer" och antog att dessa radiatorer inte ingår i definitionen av produkten. Dessa kommentarer byggde återigen på ett missförstånd eftersom definitionen av produkten inte utesluter dessa radiatorer. Dessa kommentarer avvisades därför.

2. Likadan produkt

- (23) Undersökningen har visat att aluminiumradiatorer som tillverkas i och exporteras från Kina och aluminiumradiatorer som tillverkas och säljs i unionen av unionstillverkare har samma grundläggande fysiska och tekniska

egenskaper och samma grundläggande användningsområden och de anses därför som likadana i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. STICKPROVSFÖRFARANDE

1. Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (24) Eftersom ett stort antal unionstillverkare tycktes vara berörda angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle tillämpas för fastställande av skada i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.
- (25) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den preliminärt hade valt ut ett stickprov av unions-tillverkare. Urvalet bestod av fyra av de åtta unionstillverkare som var kända som tillverkare av den likadana produkten innan undersökningen inleddes, och de hade valts ut på grundval av sin försäljningsvolym, storlek och geografiska läge i unionen. De stod för 66 % av den totala beräknade tillverkningen i unionen under undersökningsperioden. Berörda parter uppmanades att ta del av de handlingar som de kan begära att få se och att inom femton dagar från offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande lämna synpunkter på huruvida ett lämpligt urval gjorts. En berörd part begärde att även produktionsvolym skulle beaktas vid urvalet av stickprov. Stickprovet ändrades i enlighet med begäran. Ingen berörd part invände mot det slutliga stickprovet som utgjordes av fyra företag.

2. Stickprovsförfarande avseende icke-närstående importörer

- (26) Eftersom ett stort antal importörer potentiellt kan beröras av förfarandet förutsågs ett stickprovsförfarande för importörer i tillkännagivandet om inledande i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.
- (27) Endast tre icke-närstående importörer lämnade den begärda informationen och gick med på att samarbeta. Eftersom två av dessa importörer inte rapporterade import eller köp av den aktuella produkten bedömdes stickprovsförfarandet inte längre som nödvändigt.

3. Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare

- (28) Totalt 18 exporterande tillverkare i Kina lämnade de begärda upplysningarna och samtyckte till att ingå stickprovet. Dessa företag exporterade omkring 5 miljoner element⁽¹⁾ eller något mindre än 50 % av den kinesiska exporten till EU-marknaden under undersökningsperioden. På grundval av de upplysningar som erhållits från

⁽¹⁾ I allmänhet består aluminiumradiatorer av en lång rad identiska element som kan sättas samman. Elementen kan sättas samman vertikalt eller horisontellt så att de utgör en övervägande horisontell eller övervägande vertikal radiator.

dessa parter valde kommissionen ut ett stickprov av två exporterande tillverkare med den största representativa volymen när det gäller produktion, försäljning och export som rimligen kunde undersökas under den tid som stod till förfogande. De två exporterande tillverkarna, Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. och Metal Group Co., Ltd., stod för omkring 62 % av försäljningsvolymen hos de 18 exporterande tillverkarna som lämnade in uppgifter för stickprovet.

- (29) En grupp exporterande tillverkare (Sirakoncernen) protesterade mot att de uteslutits från stickprovet på grundval av att de tillverkade en viss typ av radiatorer (med hjälp av strängpressningsmetoden) och att representativiteten för stickprovet skulle öka om de ingick i stickprovet. Det krävdes emellertid ingen ytterligare deltagare eftersom det ursprungliga stickprovet ändå motsvarade över 60 % av den export som redovisats av de samarbetsvilliga företagen. Stickprovet måste inte heller omfatta alla typer av den aktuella produkten. Kravet att Sirakoncernen skulle ingå i stickprovet avvisades därmed och det ursprungliga stickprovet bekräftades.

D. DUMPNING

1. Marknadsekonomisk status och individuell behandling

1.1. Marknadsekonomisk status

- (30) Vid antidumpingsundersökningar som rör import från Kina ska enligt artikel 2.7 b i grundförordningen normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6 i denna artikel för de exporterande tillverkare som konstaterats uppfylla kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen.
- (31) De två exporterande tillverkarna i stickprovet begärde emellertid endast individuell behandling. Inget avseende fästes därför vid kriterierna för marknadsekonomisk status.

1.2. Individuell behandling

- (32) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen ska en eventuell landsomfattande tull fastställas för länder som omfattas av denna artikel, förutom i de fall när företagen kan visa att de uppfyller alla kriterier i artikel 9.5 i grundförordningen. Dessa kriterier anges som referens och är i korthet följande:

— Exportören kan fritt ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller ett samriskföretag.

— Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt.

— Majoriteten av aktierna tillhör enskilda personer. Statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner ska utgöra en minoritet, i annat fall måste det påvisas att företaget ändå är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.

— Valutaomräkning sker till marknadskurser.

— Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgås om enskilda exportörer beviljas olika tullsatter.

- (33) De exporterande tillverkare som ingick i stickprovet krävde båda individuell behandling. Båda kraven undersöktes. Undersökningen visade att de företag som ingick i stickprovet uppfyllde alla villkor i artikel 9.5 i grundförordningen.

- (34) De båda exporterande tillverkarna beviljades därför individuell behandling.

2. Jämförbart land

- (35) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet för exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status fastställas på grundval av priserna på hemmamarknaden eller det konstruerade normalvärdet i ett jämförbart land.

- (36) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den hade för avsikt att använda Ryssland som jämförbart land för att fastställa normalvärdet för Kina och uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på detta.

- (37) Inga synpunkter inkom om Ryssland som föreslaget jämförbart land. Ingen av de berörda parterna föreslog något alternativ till tillverkare av liknande produkter i jämförbart land utöver de som angivits i klagomålet under undersökningen.

- (38) Ingen samarbetsvilja visades från Rysslands sida, trots att alla kända ryska tillverkare kontaktades upprepade gånger under undersökningen och erhöll frågeformuläret för jämförbart land.

- (39) Kommissionen försökte identifiera ytterligare tillverkare i tredjeländer genom egna efterforskningar.

- (40) Skrivelser och frågeformulär sändes därför till alla kända tillverkare i övriga tredjeländer (Turkiet, Iran, Kroatien, Indien, Sydafrika och Schweiz). Trots uppföljningsåtgärder visades emellertid ingen samarbetsvilja.

(41) Som framgår av skälen 38, 39 och 40 fann man vid undersökningen inte några andra tredjeländer med marknadsekonomi som kunde användas som jämförbart land i denna undersökning. Eftersom det inte fanns några andra tredjeländer med marknadsekonomi drogs i enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen därför preliminärt slutsatsen att det inte var möjligt att fastställa normalvärdet för tillverkarna som ingick i stickprovet baserat på de inhemska priserna eller konstruerade normalvärden i ett tredjeland med marknadsekonomi eller ett sådant tredjelands pris vid försäljning till andra länder, inklusive till unionen, och att det därför var nödvändigt att fastställa normalvärdet utifrån någon annan rimlig grund, i detta fall på grundval av de priser som för närvarande betalas eller kan betalas i unionen för en likadan produkt. Detta betraktades som lämpligt på grund av avsaknaden av samarbete enligt ovan men även på grund av EU-marknadens storlek, förekomsten av import och den starka inhemska konkurrensen på EU-marknaden för produkten.

3. Normalvärde

(42) Eftersom de två företag som ingick i stickprovet inte begärde marknadsekonomisk status fastställdes normalvärdet för alla kinesiska exporttillverkare, enligt skäl 41, på grundval av de priser som faktiskt betalades eller kunde betalas i unionen för en liknande produkt. Efter att detta val gjorts beräknades normalvärdet på grundval av de uppgifter som kontrollerats på platsen hos de unionstillverkare som ingick i stickprovet som anges i skäl 13.

(43) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först om försäljningen i EU av den likadana produkten till oberoende kunder var representativ. Unionstillverkarnas försäljning inom unionen av den likadana produkten konstaterades vara representativ i förhållande till den export av den berörda produkten till unionen som gjordes av de exporterande tillverkare som ingick i stickprovsförfarandet.

(44) Därefter undersökte kommissionen om denna försäljning kunde anses ha skett vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Detta skedde genom att andelen lönsam EU-försäljning till oberoende kunder fastställdes. Försäljningstransaktionerna inom EU ansågs vara lönsamma om priset per enhet motsvarade minst produktionskostnaden. Följaktligen fastställdes produktionskostnaden på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Analysen visade att försäljningen inom EU av vissa produkttyper var lönsam, dvs. att nettoförsäljningspriset överskred den beräknade produktionskostnaden per enhet.

(45) Normalvärdet för respektive produkttyp baserades på det faktiska försäljningspriset (fritt fabrik) för lönsam försäljning och på ett konstruerat normalvärde för icke lönsam försäljning.

(46) Normalvärdet togs fram genom att produktionskostnaden för tillverkaren i EU ökades med deras försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. I enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen fastställdes beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst på 4,43 % på grundval av faktiska uppgifter beträffande produktionen och försäljningen vid normal handel med den likadana produkten från EU-tillverkaren.

4. Exportpriser

(47) Eftersom de exporterande tillverkarna i urvalet beviljades individuell behandling och genomförde exportförsäljningen till unionen direkt till oberoende kunder i unionen, fastställdes exportpriserna i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.

5. Jämförelse

(48) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen vederbörliga justeringar för att beakta olikheter som påverkar priserna och prisjämförbarheten. Lämpliga justeringar gjordes för indirekta skatter, frakt- och försäkringskostnader, förpackningskostnader samt hanterings- och kreditkostnader i de fall där dessa ansågs vara skäliga, korrekta och kunde beläggas.

(49) För en av de exporterande tillverkarna var det uppenbart att företaget inte hade klassificerat den berörda produkten korrekt när systemet användes enligt kraven i frågeformuläret. En av specifikationerna för den berörda produkten gällde radiatorernas värmeutveckling. Företaget hade emellertid inte bevisning för att stödja den värmeutveckling som redovisades för dess exporterade modeller. Den värmeutveckling som faktiskt redovisades var inte korrekt och motsvarade inte andra specifikationer såsom vikt och mått. Det var därför nödvändigt att använda endast de återstående specifikationerna i jämförelsesyfte.

(50) När PCN-systemet användes för att klassificera produkttyper förelåg en hög grad av matchning för en exporttillverkare som ingick i stickprovet. För andra exporttillverkare som ingick i stickprovet användes en liknande teknik eftersom inga direkta matchningar kunde identifieras. När den liknande tekniken användes redovisades detaljerna för den berörda parten.

6. Dumpningsmarginaler

(51) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen för de exporttillverkare som ingick i stickprovet baserat på jämförelsen mellan

det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset uttryckt som en andel av cif vid unionens gräns, före tull.

- (52) Ett vägt genomsnitt av dessa två dumpningsmarginaler beräknades för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i stickprovet.
- (53) Eftersom samarbetsviljan från Kina var låg (under 50 %) anses det lämpligt att den landsomfattande dumpningsmarginal som är tillämplig på alla övriga exporttillverkare i Kina baseras på de samarbetsvilliga exportörernas mest dumpade transaktioner till en särskild kund.
- (54) Den preliminära dumpningsmarginalen som upprättas på detta sätt, uttryckt som en procentuell andel av priset cif vid unionens gräns, före tull, är som följer:

Tabell 1

Företag	Status	Dumpningsmarginal
Zhejiang Flyhigh	IT	23,0 %
Metal Group Co., Ltd.	IT	70,8 %
Övriga samarbetsvilliga företag		32,5 %
Landsomfattande dumpningsmarginal		76,6 %

E. SKADA

1. Unionens totala produktion

- (55) All tillgänglig information om unionstillverkarna, inklusive information som anfördes i klagomålet och uppgifter som inhämtats från unionstillverkarna innan undersökningen inleddes och senare samt de

kontrollerade enkätsvaren från unionstillverkarna i urvalet, användes för att fastställa unionens sammanlagda tillverkning.

- (56) Aluminiumradiatorer tillverkades av åtta tillverkare i unionen under undersökningsperioden. All tillgänglig information om unionstillverkarna, däribland information i klagomålet och de uppgifter som inhämtats från unionstillverkare innan undersökningen inleddes och senare, användes för att fastställa unionens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden.
- (57) På grundval av detta beräknades att unionens sammanlagda tillverkning, i antal element, uppskattades till omkring 64 miljoner under undersökningsperioden. Alla de unionstillverkare som svarar för unionens sammanlagda tillverkning utgör unionsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen och kommer i fortsättningen att kallas *unionsindustrin*.

2. Förbrukningen i EU

- (58) Eurostats importstatistik kunde inte användas i undersökningen eftersom KN-nummer för aluminiumradiatorer även innefattar andra aluminiumprodukter, exempelvis elradiatorer.
- (59) Förbrukningen i unionen fastställdes därför på grundval av de uppgifter som ingick i klagomålet rörande framför allt unionsindustrins försäljningsvolym i unionen och import som genomförts av exporterande tillverkare i Kina. Dessa uppgifter dubbelkontrollerades mot erhållna svar på frågeformuläret i stickprovet och de uppgifter som erhöles och kontrollerades i lokalerna hos de unionstillverkare som ingick i stickprovet samt exporterande tillverkare i Kina.
- (60) På denna grundval konstaterades förbrukningen i unionen ha utvecklats enligt följande:

Tabell 2

	2008	2009	2010	UP
Förbrukning i unionen (element)	46 000 000	40 500 000	39 000 000	44 246 066
Index (2009=100)	114	100	96	109

Källa: Uppgifter från klagomålet och svar på frågeformuläret

- (61) Den sammanlagda förbrukningen på EU-marknaden sjönk med 3,8 % under skadeundersökningsperioden. Mellan 2008 och 2009 sjönk den med omkring 12 %, i enlighet med de internationella negativa effekterna av den ekonomiska krisen, och därefter sjönk förbrukningen med ytterligare 3,7 %. Den återhämtade sig emellertid från 2010 till undersökningsperioden, när den ökade med 13,5 %, men nådde inte den ursprungliga nivån från 2008. Tabellen ovan visar också att förbrukningen sjönk med 9 % under perioden från 2009 till undersökningsperioden.

3. Import från det berörda landet

- (62) Importen till unionen från Kina utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 3

	2008	2009	2010	UP
Importvolym från Kina (element)	6 000 000	7 000 000	8 000 000	10 616 576
Index (2009=100)	86	100	114	152
Marknadsandel	13,0 %	17,3 %	20,5 %	24,0 %
Index (2009=100)	75	100	119	139

Källa: Uppgifter från klagomålet och svar på frågeformuläret

- (63) Trots förbrukningens utveckling ökade importvolymen från Kina med hela 77 % under skadeundersökningsperioden. Ökningen var kontinuerlig och var som högst mellan 2010 och undersökningsperioden (+ 33 %). De kinesiska exporttillverkarnas marknadsandel visar också en stadigt ökande utveckling under skadeundersökningsperioden, och steg från 13 % år 2008 till 24 % under undersökningsperioden. Denna utvecklingstendens ska betraktas mot bakgrund av den övergripande konsumtionsnedgången med 3,8 % under samma period.

3.1. Priser för importen och prisunderskridande

Tabell 4

Import från Kina	2008	2009	2010	UP
Genomsnittspris i euro/element	4,06	3,25	4,07	4,02
Index (2009=100)	125	100	125	123

Källa: Uppgifter från klagomålet och svar på frågeformuläret

- (64) Av tabellen ovan framgår att genomsnittspriset på import från Kina sjönk något under skadeundersökningsperioden. I ett första steg, mellan 2008 och 2009, minskade det med hela 20 %, för att sedan stiga med 25 % mellan 2009 och 2010. Slutligen sjönk det igen i slutet av skadeundersökningsperioden.
- (65) Undersökningen visade också att importpriserna från Kina genomgående låg under unionsindustrins försäljningspris under skadeundersökningsperioden. Prisnedgången under 2009 sammanföll med en kraftig ökning av Kinas marknadsandel från 13 % till 17,3 % av unionsmarknaden och det konstanta prisunderskridandet förklarar den stadiga ökningen av de kinesiska exporttillverkarnas marknadsandel framför allt mellan 2009 och undersökningsperioden.
- (66) I syfte att fastställa prisunderskridandet under undersökningsperioden jämfördes för varje produkttyp det vägda

genomsnittliga försäljningspris som unionstillverkarna i stickprovet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga importpriser från de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för gällande tullar och kostnader som uppstår efter import.

- (67) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där så var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen, uttryckt i procent av omsättningen under undersökningsperioden för de unionstillverkare som ingick i stickprovet visade på en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på 6,1 % bland de kinesiska exporttillverkarna.

4. Unionsindustrins ekonomiska situation

4.1. Inledande anmärkningar

- (68) Som redan nämnts i skälen 24 och 25 användes stickprov för undersökningen av den eventuella skada som vållats unionsindustrin. Det bör påpekas att en av de unionstillverkare som ingick i stickprovet började tillverka aluminiumradiatorer först 2009. För att man skulle få en sammanhängande analys av tendenserna under skadeundersökningsperioden, ansågs det lämpligt att använda år 2009 som riktmärke för skadeanalysen, nämligen index 100. För att få en fullständig bild tog man också fram ett index för 2008 på grundval av tillgängliga uppgifter.
- (69) De uppgifter som tillhandahållits och kontrollerats av de fyra EU-tillverkarna i stickprovet användes för fastställande av mikroindikatorer såsom enhetspris, enhetskostnad, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet, kapitalanskaffningsförmåga och lager. Index för 2008 fastställdes på grundval av tillgängliga uppgifter för de tre befintliga tillverkarna 2008 som jämfördes med uppgifterna för samma tre tillverkare 2009 (index 100).

- (70) Uppgifterna för de åtta unionstillverkarna av aluminiumradiatorer använde man för att fastställa makroindikatorer såsom unionsindustrins produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel och sysselsättning. Index för 2008 fastställdes på grundval av tillgängliga uppgifter för de sju befintliga tillverkarna 2008 som jämfördes med tillgängliga uppgifter för samma sju tillverkare 2009 (index 100).
- (71) När det gäller artikel 3.5 i grundförordningen innefattar granskningen av unionsindustrins ekonomiska situation under skadeundersökningsperioden en bedömning av alla fastställda ekonomiska faktorer som anges i artikeln.

4.2. Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

Tabell 5

	2008	2009	2010	UP
Produktionsvolym (element)		55 533 555	60 057 377	64 100 484
Index (2009=100)	116	100	108	115
Tillverkningskapacitet (element)		93 426 855	95 762 788	107 218 125
		100	103	115
Kapacitetsutnyttjande	70 %	59 %	63 %	60 %
Index (2009 = 100)	119	100	106	101

Källa: Uppgifter från klagomålet och svar på frågeformuläret

- (72) All tillgänglig information om unionstillverkarna, däribland information i klagomålet, de uppgifter som inhämtats från unionstillverkare innan undersökningen inleddes och därefter samt de kontrollerade svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i stickprovet användes för att fastställa unionens sammanlagda tillverkning under skadeundersökningsperioden.
- (73) Av tabellen ovan framgår att tillverkningen minskade under skadeundersökningsperioden. Till följd av den vikande efterfrågan sjönk tillverkningen kraftigt under 2009 för att därefter återhämta sig under 2010 och under undersökningsperioden. Produktionen var fortsatt relativt stabil mellan 2009 och undersökningsperioden trots en ökad förbrukning på 9 %. Produktionsnivån är dessutom beroende av unionsindustrins exportverksamhet, som låg på en fortsatt hög nivå under hela skadeundersökningsperioden.
- (74) Trots den begränsade minskningen av förbrukningen sjönk kapacitetsutnyttjandet från 70 % under 2008 till 60 % under undersökningsperioden. Det var fortsatt relativt stabilt under perioden mellan 2009 och undersökningsperioden.

4.3. Försäljningsvolym och marknadsandel

Tabell 6

	2008	2009	2010	UP
Försäljningsvolym (element)	40 000 000	33 500 000	31 000 000	33 629 490
Index (2009=100)	119	100	93	100
Marknadsandel	87 %	82,7 %	79,5 %	76 %
Index (2009=100)	105	100	96	92

Källa: Uppgifter från klagomålet och svar på frågeformuläret

- (75) Unionsindustrins försäljningsvolym sjönk med 16 % under skadeundersökningsperioden och marknadsandelen sjönk kontinuerligt från 87 % under 2008 till 76 % under undersökningsperioden. Under 2009 sjönk unionsindustrins försäljningsvolym med 16 % och följaktligen förlorade den mer än fyra procentenheter marknadsandelar. Under 2010 minskade försäljningsvolymen med ytterligare 7 % och marknadsandelen sjönk från 82,7 % till 79,5 %. Trots en ökad konsumtion under undersökningsperioden (+ 13,5 %) sjönk unionsindustrins marknadsandel ytterligare till 76 %. Den kunde därför inte utnyttja den stigande förbrukningen eller återta delar av de tidigare förlorade marknadsandelarna.

4.4. Tillväxt

- (76) Under skadeundersökningsperioden framkom att förbrukningen i unionen minskat något med 3,8 %, medan unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel minskade avsevärt, med 15,9 % respektive 12,6 % under samma period. Samtidigt ökade importen från Kina kraftigt med 76,9 % under skadeundersökningsperioden. Till följd av detta minskade även unionsindustrins marknadsandel med 11 procentenheter under samma period.

4.5. Sysselsättning

Tabell 7

	2008	2009	2010	UP
Antal anställda		1 598	1 642	1 641
Index (2009=100)	102	100	103	103
Produktivitet (enhet/ anställd)	114	100	105	112
Index (2009=100)				

Källa: Uppgifter från klagomålet och svar på frågeformuläret

- (77) Antalet anställda ökade något under skadeundersökningsperioden men detta ledde i sin tur till en nedgång i produktiviteten. Det bör emellertid noteras att den uppåtgående trenden när det gäller sysselsättning endast beror på att ett av företagen i stickprovsundersökningen, nämligen det minsta, började sin tillverkning först 2009. I annat fall hade utvecklingen av sysselsättningen varit negativ.
- (78) Produktiviteten hos unionsindustrins arbetskraft, mätt som produktion per anställd person per år, minskade något under skadeundersökningsperioden. Den nådde sin lägsta nivå under 2009 och började därefter återhämta sig när man närmade sig undersökningsperioden,

men nådde inte de ursprungliga nivåerna. Mellan 2009 och undersökningsperioden ökade produktiviteten med 12 %.

4.6. Unionsindustrins genomsnittliga priser per enhet och produktionskostnader

Tabell 8

	2008	2009	2010	UP
Enhetspris i EU till icke-närstående kunder (euro per element)		5,31	5,47	5,62
Index (2009=100)	113	100	103	106
Enhetskostnad euro/element		4,92	5,34	5,61
Index (2009=100)	113	100	109	114

Källa: Svar på frågeformulär från tillverkare som ingick i stickprovet

- (79) Trenden för genomsnittliga försäljningspriser visar en betydande minskning med 6 % under skadeundersökningsperioden. I enlighet med en ökad förbrukning och återhämtning på marknaden återhämtade sig priserna med 6 % under perioden från 2009 till undersökningsperioden, men nådde inte 2008 års nivå.
- (80) Samtidigt sjönk den relativa kostnaden för att tillverka och sälja en liknande produkt något under skadeundersökningsperioden, men unionsindustrin var långtifrån lönsam under 2010 och under undersökningsperioden. Under 2009 motsvarade minskningen av kostnaderna på 11,5 % en lika stor sänkning av försäljningspriserna, men under 2010 och under undersökningsperioden ökade unionsindustrins kostnader kraftigt och den kunde endast höja sina priser något för att täcka de extra kostnaderna. Detta ledde till ytterligare förlust av lönsamhet och marknadsandel eftersom unionsindustrins priser hela tiden var högre än de kinesiska importpriserna.

4.7. Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

Tabell 9

	2008	2009	2010	UP
Lönsamhet vid försäljning i EU (i procent av nettoförsäljningen)	7,4 %	7,5 %	2,4 %	0,2 %
Index (2009=100)	99	100	32	2
Kassaflöde		27 712 871	14 228 145	843 570
Index (2009=100)	112	100	51	3
Investeringar (euro)	25 404 161	15 476 164	12 072 057	8 945 470
Index (2009=100)	165	100	78	58
Räntabilitet	36 %	49 %	21 %	2 %
Index (2009=100)	73	100	43	4

Källa: Svar på frågeformulär från unionstillverkare som ingick i stickprovet

- (81) Unionsindustrins lönsamhet fastställdes genom att nettovinsten av försäljningen före skatt för den likadana produkten uttrycktes i procent av försäljningsomsättningen. Under skadeundersökningsperioden, och även perioden från 2009 fram till undersökningsperioden, sjönk unionsindustrins lönsamhet dramatiskt och nådde nätt och jämt nollresultat.
- (82) Utvecklingen av kassaflödet, som visar industrins förmåga att själv finansiera sin verksamhet, följde i stor utsträckning den negativa lönsamhetsutvecklingen. Den lägsta nivån nåddes under undersökningsperioden. Samtidigt minskade räntabiliteten från 36 % år 2008 till 2 % under undersökningsperioden.
- (83) Utvecklingen av lönsamhet, kassaflöde och räntabilitet under skadeundersökningsperioden begränsade unionsindustrins möjligheter att investera i sin verksamhet och underminerade dess utveckling. Unionsindustrin lyckades göra stora investeringar i början av skadeundersökningsperioden och moderniserade sin maskinpark för en effektivare tillverkning, men investeringarna sjönk därefter stadigt med 64,7 % under återstoden av skadeundersökningsperioden.

4.8. Lager

Tabell 10

	2008	2009	2010	UP
Unionsindustrins utgående lager <i>Index</i> (2009 = 100)	137	100	131	299

Källa: Svar på frågeformulär från unionstillverkare som ingick i stickprovet

- (84) Lagernivån för den unionsindustri som ingick i urvalet ökade avsevärt under skadeundersökningsperioden. Under 2009 minskade utgående lager med 27 % för att under 2010 och under undersökningsperioden stiga med 30,8 % respektive 128,4 %.

5. Den nuvarande dumpningsmarginalens storlek

- (85) Dumpningsmarginalerna anges i avsnittet om dumpning ovan. Alla marginaler som har fastställts översteg väsentligt miniminivån. Med hänsyn till volymen och priserna på den dumpade importen från Kina kan verkan av den faktiska dumpningsmarginalen på EU-marknaden desutom inte heller anses vara försumbar.

6. Slutsats om skada

- (86) Undersökningen visade att de flesta skadeindikatorerna rörande unionsindustrins ekonomiska situation försämrades eller inte utvecklades i linje med förbrukningen under

skadeundersökningsperioden. Denna observation gäller särskilt för perioden från 2009 fram till slutet av undersökningsperioden.

- (87) Under skadeundersökningsperioden, i en situation där förbrukningen sjönk, ökade importvolymen från Kina betydligt. Samtidigt sjönk unionsindustrins försäljningsvolym totalt med 16 % och marknadsandelen minskade från 87 % år 2008 till 76 % under undersökningsperioden. Till och med när förbrukningen återhämtade sig med 9 % från 2009 till undersökningsperioden fortsatte unionsindustrins marknadsandel att sjunka ytterligare. Unionsindustrin klarade inte att återvinna sin förlorade marknadsandel mot bakgrund av den betydande ökningen av dumpad lågprisimport från Kina till EU:s marknad, vilken steg under hela skadeundersökningsperioden, till priser som konstant underskred unionsindustrins priser.
- (88) Vidare påverkades de skadeindikatorer som hänger samman med unionsindustrins ekonomiska resultat, såsom kassaflöde och lönsamhet i stor utsträckning. Detta innebär att unionsindustrins kapitalanskaffningsförmåga och möjligheter att investera undergrävdes.
- (89) Mot denna bakgrund drogs slutsatsen att unionsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (90) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersöktes huruvida den dumpade importen med ursprung i Folkrepubliken Kina har vållat unionsindustrin en skada som var så omfattande att den kunde betecknas som väsentlig. Kända faktorer, utöver den dumpade importen, vilka eventuellt kunde ha skadat unionsindustrin, undersöktes för att kontrollera att den eventuella skada som vållats av sådana faktorer inte tillskrevs den dumpade importen.

2. Den dumpade importens verkningar

- (91) Undersökningen visade att förbrukningen i unionen sjönk med 3,8 % under skadeundersökningsperioden, medan volymen dumpad import från Kina ökade dramatiskt med omkring 77 % och deras marknadsandel ökade från 13 % år 2008 till 24 % under undersökningsperioden. Samtidigt sjönk unionsindustrins försäljningsvolym med 16 % och marknadsandelen minskade från 87 % år 2008 till 76 % under undersökningsperioden.
- (92) Under perioden från 2009 fram till undersökningsperioden ökade unionens förbrukning med 9 % medan unionsindustrins marknadsandel återigen sjönk, jämfört med en årlig ökning av den dumpade importen från Kina med 52 % under samma period.

- (93) När det gäller prispress bör det betonas att under 2009 sjönk de genomsnittliga importpriserna från Kina med 20 % vilket tvingade unionsindustrin att sänka sina försäljningspriser avsevärt med omkring 11,5 %. Under 2010 och under undersökningsperioden försökte unionsindustrin höja sina priser på grund av ökade kostnader. Det resulterade i ytterligare förlust av marknadsandelar, eftersom unionsindustrins priser var konstant högre än priserna på dumpad import från Kina. Situationen ledde framför allt till en avsevärd försämring av unionsindustrins lönsamhet, försäljningsvolym och marknadsandel.
- (94) Priserna på dumpad import från Kina sjönk under skadeundersökningsperioden. Även om importpriserna från Kina ökade med 23 % under perioden från 2009 till undersökningsperioden var de konsekvent betydligt lägre än unionsindustrins försäljningspriser under skadeundersökningsperioden, särskilt under undersökningsperioden, och unionsmarknadens priser bibehölls därför.
- (95) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att den kraftiga ökningen av dumpad import från Kina till priser som konstant underskrider unionsindustrins har haft en avgörande roll för den väsentliga skada som unionsindustrin lidit, vilken framför allt återspeglas i dess svaga ekonomiska situation, den minskade försäljningsvolymen och marknadsandelen samt försämringen av så gott som alla skadeindikatorer.
- (98) Den dumpade lågprisimportens resultat kontrasterar mot unionsindustrins. Utredningen visade definitivt att från och med 2009 och fram till undersökningsperioden fortsatte unionsindustrins marknadsandel att minska, trots att unionens förbrukning steg i takt med den allmänna ekonomiska återhämtningen. Även om tillverkningsvolymen tenderade att öka fanns ett överskott som fick läggas på lager.
- (99) Under normala ekonomiska förhållanden och om det inte hade funnits någon stark prispress eller stark ökning av dumpade produkter, skulle unionsindustrin kanske ha haft vissa svårigheter att hantera den lägre förbrukningen och sina ökade fasta kostnader per enhet på grund av det minskade kapacitetsutnyttjandet. Undersökningen visar emellertid tydligt att den dumpade importen från Kina har ökat verkan av den ekonomiska nedgången. Inte ens under den allmänna ekonomiska återhämtningen kunde unionsindustrin återhämta sig och återta förlorat försäljningsvolym och den marknadsandel som den förlorat under skadeundersökningsperioden.
- (100) Även om den ekonomiska krisen kan ha bidragit till unionsindustrins dåliga resultat totalt sett, kan dess inverkan inte anses bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.

3. Verknningar av andra faktorer

3.1. Import från tredjeländer

- (96) Såsom förklaras i skäl 58 kan inte Eurostats importstatistik användas i denna undersökning eftersom de KN-nummer som omfattar aluminiumradiatorer och element eller sektioner som sådana radiatorer består av, innefattar alla slags aluminiumprodukter. I brist på annan tillförlitlig information fastställdes på grundval av klagomålet att det utöver Folkrepubliken Kina inte fanns något annat land utanför EU som tillverkade och exporterade aluminiumradiatorer till EU under skadeundersökningsperioden.

3.2. Ekonomisk kris

- (97) Den ekonomiska krisen förklarar delvis den minskade förbrukningen i unionen, framför allt under 2009 och 2010. Det är emellertid värt att notera att i en situation med sjunkande förbrukning under skadeundersökningsperioden och i en situation med stigande förbrukning under perioden mellan 2009 och undersökningsperioden, fortsatte volymen dumpad import från Kina till priser som underskred unionsindustrins att öka på unionens marknad.

3.3. Utveckling av unionsindustrins produktionskostnad

- (101) Undersökningen visade att kostnaden för att tillverka aluminiumradiatorer är direkt kopplad till prisutvecklingen på aluminium, den huvudsakliga råvara som används för att tillverka produkten. Även om unionsindustrins produktionskostnad sjönk avsevärt under 2009, såsom framgår av tabell 8, sjönk försäljningspriserna i samma takt. År 2010 och under undersökningsperioden steg kostnaderna mer än försäljningspriserna och medgav därför ingen återhämtning, särskilt när det gäller unionsindustrins lönsamhet. Situationen uppstod när importpriserna på produkter som importerats från Kina konsekvent underskred unionsindustrins.
- (102) I en marknadsekonomi skulle det förväntas att priserna på marknaden regelbundet skulle anpassa sig så att de återspeglar utvecklingen av de olika komponenterna i produktionskostnaden. Detta skedde emellertid inte. Undersökningen bekräftade att dumpad import från Kina vilken underskred unionsindustrins priser fortsatte att sänka priserna på unionsmarknaden och därmed hindra unionsindustrin från att behålla sin marknadsandel och anpassa priserna för att täcka sina kostnader och nå en rimlig lönsamhetsnivå, framför allt under undersökningsperioden.

- (103) Ökningen av råvarupriserna kan därför inte sägas bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit, framför allt under undersökningsperioden.

3.4. Exportresultat för den unionsindustri som ingick i stickprovet

Tabell 11

	2008	2009	2010	UP
Exportförsäljning räknat i element		18 280 847	20 245 515	17 242 607
Index (2009=100)	126	100	111	94

Källa: Svar på frågeformulär från unionstillverkare som ingick i stickprovet

- (104) Unionsindustrins exportverksamhet utgjorde en viktig andel av dess verksamhet under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins största exportmarknader var huvudsakligen Ryssland och andra östeuropeiska länder, där de sålda produkterna var av relativt lägre kvalitet och därmed billigare jämfört med de radiatorer som såldes på unionsmarknaden.

- (105) Av tabellen ovan framgår att unionsindustrins exportomsättning sjönk under skadeundersökningsperioden. Det kan delvis förklaras av att ökande exportvolymen av aluminiumradiatorer från Kina också fanns på dessa exportmarknader, vilket tillgänglig information tyder på.

- (106) Det är icke desto mindre uppenbart att exportverksamheten gjorde det möjligt för unionsindustrin att uppnå skalfördelar och därmed minska sin totala produktionskostnad. Det kan därför rimligen anses att unionsindustrins exportverksamhet inte kan vara en potentiell orsak till den väsentliga skada som den lidit framför allt under undersökningsperioden. Även om den minskade exportförsäljningen har haft en negativ inverkan på unionsindustrin kan den inte ha varit sådan att den bryter orsakssambandet mellan den skadan och den dumpade lågprisimporten från Kina.

4. Slutsats om orsakssambandet

- (107) Ovanstående analys har visat att den dumpade importen med ursprung i Kina ökade avsevärt både volymmässigt och i marknadsandel under skadeundersökningsperioden och även från perioden från 2009 fram till undersökningsperioden. Det konstaterades att denna import ständigt underskred unionsindustrins priser på unionsmarknaden och framför allt under undersökningsperioden.
- (108) Ökningen av volym och marknadsandel för den dumpade lågprisimporten från Kina var kontinuerlig och sammanföll med den negativa utvecklingen av unionsindustrins ekonomiska situation. Situationen förvärrades under undersökningsperioden när unionsindustrin inte

kunde återvinna sin förlorade marknadsandel och lönsamhet, och andra finansiella indikatorer såsom kassaflöde och räntabilitet nådde sina lägsta nivåer.

- (109) Analysen av andra kända faktorer, däribland den ekonomiska krisen, visade att dessa faktorer eventuella negativa inverkan inte kan bryta det orsakssamband som fastställts mellan den dumpade importen från Kina och den skada som unionsindustrin lidit.

- (110) På grundval av ovanstående analys där man har lokaliserat och avskilt verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation från de skadevällande verkningarna av den dumpade exporten, dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen från Kina har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.

G. UNIONENS INTRESSE

1. Inledande anmärkningar

- (111) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen om det, trots den preliminära slutsatsen om skadevällande dumpning, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte låg i EU:s intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall. Analysen av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla berörda parter intressen, däribland intressena hos unionsindustrin, importörerna och användarna av den aktuella produkten.

2. Unionsindustrins intresse

- (112) Den dumpade importen från Kina har vållat unionsindustrin väsentlig skada. Det erinras om att de flesta skadeindikatorer uppvisade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. Om åtgärder inte införs förefaller en ytterligare försämring av unionsindustrins situation oundviklig.

(113) Införandet av preliminära antidumpningstullar förväntas innebära att effektiva handelsvillkor återupprättas på unionsmarknaden och att det blir möjligt för unionsindustrin att anpassa sina priser på den undersökta produkten så att de återspeglar kostnaderna för de olika komponenterna och marknadsvillkoren. Införandet av provisoriska åtgärder kan också förväntas göra det möjligt för unionsindustrin att åtminstone delvis återvinna de marknadsandelar som den förlorade under skadeundersökningsperioden, med en ytterligare positiv inverkan på den ekonomiska situationen och lönsamheten.

(114) Om inga åtgärder införs finns det risk att unionsindustrin förlorar ytterligare marknadsandelar och fortsätter att göra förlust. Detta skulle vara ohållbart på medellång till lång sikt. Med tanke på de förluster som har orsakats och de stora investeringar som gjordes i produktionen i början av skadeundersökningsperioden skulle vissa unionstillverkare sannolikt inte kunna täcka kostnaderna för sina investeringar om åtgärder inte införs.

(115) Den preliminära slutsatsen blir därför att det skulle ligga i unionsindustrins intresse att antidumpningstullar införs.

3. Användarnas och importörernas intresse

(116) Det fanns inga samarbetsvilliga användare i denna undersökning.

(117) När det gäller importörer var det endast en importör i Polen som samarbetade i utredningen genom att besvara frågeformuläret och acceptera ett kontrollbesök. Importören hade små förluster för den aktuella produkten under undersökningsperioden. Den aktuella produkten utgör emellertid en relativt liten del av företagets totala verksamhet. Införandet av åtgärder har därför sannolikt inte någon större inverkan på företagets totala vinst.

4. Slutsats om unionens intresse

(118) Mot bakgrund av ovanstående dras preliminärt slutsatsen att det på grundval av de tillgängliga uppgifterna om unionens intresse inte finns några tvingande skäl som talar emot införandet av provisoriska åtgärder mot import av den berörda produkten med ursprung i Kina.

H. FÖRSLAG TILL PROVISORISKA ANTIDUMPNINGSGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

(119) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör

provisoriska antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att unionsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import.

(120) Vid fastställandet av nivån på tullen togs hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och det tullbelopp som var nödvändigt för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit, utan att den konstaterade dumpningsmarginalen överskrids.

(121) Vid beräkning av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen, ansågs det att åtgärderna borde göra det möjligt för unionsindustrin att täcka sina produktionskostnader och uppnå en vinst före skatt som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i unionen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte hade förekommit någon dumpad import. Den vinst som skulle kunna uppnås om det inte förekom någon dumpad import borde beräknas på den genomsnittliga vinstmarginalen före skatt som de unionstillverkare som ingick i stickprovet uppnådde under 2008. Det anses därför att en vinstmarginal på 7,4 % av omsättningen skulle kunna vara en lämplig miniminivå som unionsindustrin kunde ha förväntats uppnå om det inte hade förekommit någon skadevällande dumpning.

(122) På denna grundval beräknades ett icke-skadevällande pris för unionsindustrins likadana produkt. Det icke-skadevällande priset erhöles genom att man justerade det försäljningspris som användes av unionstillverkarna i urvalet med den faktiska vinst/förlust som gjorts under undersökningsperioden och lade till den ovannämnda vinstmarginalen.

(123) Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Kina, som fastställdes vid beräkningen av prisunderskridandet, och det icke-skadevällande priset för den produkt som unionsindustrin sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Den eventuella skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes sedan i procent av det genomsnittliga totala importvärdet cif.

2. Provisoriska åtgärder

(124) Mot denna bakgrund anser kommissionen att provisoriska antidumpningsåtgärder bör införas på import med ursprung i Kina och att dessa, i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen och regeln om lägsta tull, bör fastställas till en nivå motsvarande det lägre av dumpnings- och skademarginalerna.

- (125) På grundval av ovanstående har antidumpningstullarnas storlek fastställts genom att marginalerna för undanröjande av skada jämförts med dumpningsmarginalerna. De antidumpningstullar som föreslås är följaktligen följande:

Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Preliminär tull
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd	23,0 %	12,6 %	12,6 %
Metal Group Co. Ltd.	70,8 %	56,2 %	56,2 %
Övriga samarbetsvilliga företag	32,5 %	21,2 %	21,2 %
Landsomfattande dumpningsmarginal	76,6 %	61,4 %	61,4 %

- (126) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. De avspeglar därför företagets situation såsom den konstaterats inom ramen för undersökningen. Dessa tullsatsen är således (i motsats till den landsomfattande tullsats som är tillämplig på "övriga företag") tillämpliga utslutande på import av sådana produkter som har sitt ursprung i Kina och har tillverkats av dessa företag, dvs. de specifika juridiska personer som nämns. Importerade produkter som tillverkas av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland företag som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatsen och ska omfattas av den tullsats som gäller "övriga företag".

- (127) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa antidumpningstullar för enskilda företag (till exempel efter en förändring av den juridiska personens namn eller inrättande av en ny tillverknings- eller försäljningsenhet) bör skyndsamt lämnas till kommissionen⁽¹⁾ med all relevant information, framför allt eventuella ändringar av den del av företagets verksamhet avseende tillverkning, försäljning på hemmamarknaden och exportförsäljning som är förknippad med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenhet. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.

I. SLUTBESTÄMMELSE

- (128) För att uppfylla kravet på god förvaltning bör en period fastställas inom vilken berörda parter kan ge sig till känna inom den tidsfrist som anges i meddelandet om inledande och skriftligen meddela sina synpunkter samt begära att bli hörda. Det bör dessutom påpekas att alla

undersökningsresultat i denna förordning rörande införandet av tullar är preliminära och kan komma att behöva omprövas inför ett slutligt avgörande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull införs härmed på import av aluminiumradiatorer och element eller sektioner som sådana radiatorer består av, oavsett om elementen eller sektionerna är sammansatta eller inte, med undantag av elradiatorer samt element och sektioner av dessa som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 och ex 7616 99 90 ((Taric-nummer 7615 10 10 10, 7615 10 90 10, 7616 99 10 91, 7616 99 90 01 och 7616 99 90 91) och har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande preliminära antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i första stycket och som tillverkas av nedanstående företag fastställs till följande:

Företag	Tull (%)	Taric-tilläggsnummer
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd	12,6	B272
Metal Group Co. Ltd.	56,2	B273
Jinyun Shengda Industry Co., Ltd.	21,2	B274
Ningbo Ephriam Radiator Equipment Co.,Ltd	21,2	B275
Ningbo Everfamily Radiator Co., Ltd	21,2	B276
Ningbo Ningshing Kinhil Industrial Co. Ltd.	21,2	B277
Ningbo Ninhshing Kinhil International Co., Ltd.	21,2	B278
Sira (Tianjin) Aluminium Products Co., Ltd	21,2	B279
Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co., Ltd.	21,2	B280
Yongkang Jinbiao Machine Electric Co., Ltd	21,2	B281
Yongkang Sanghe Radiator Co., Ltd.	21,2	B282
Zhejiang Aishuibao Piping Systems Co.,Ltd	21,2	B283
Zhejiang Botai Tools Co., Ltd	21,2	B284
Zhejiang East Industry Co., Ltd	21,2	B285

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för handel, direktorat H, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Företag	Tull (%)	Taric-till-lägsnummer
Zhejiang Guangying Machinery Co.,Ltd	21,2	B286
Zhejiang Kangfa Industry & Trading Co., Ltd.	21,2	B287
Zhejiang Liwang Industrial and Trading Co., Ltd.	21,2	B288
Zhejiang Ningshuai Industry Co., Ltd	21,2	B289
Zhejiang Rongrong Industrial Co., Ltd.	21,2	B290
Zhejiang Yuanda Machinery & Electrical Manufacturing Co., Ltd	21,2	B291
Övriga företag	61,4	B999

3. Övergång till fri omsättning i unionen av den produkt som avses i punkt 1 ska förutsätta att det lämnas en säkerhet som motsvarar nivån på den preliminära tullen.

4. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 1225/2009 får berörda parter begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för antagandet av denna förordning, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen inom en månad efter det att denna förordning träder i kraft.

2. I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 1225/2009 får berörda parter inom en månad efter det att den här förordningen trätt i kraft yttra sig om dess tillämpning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning ska tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 maj 2012.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 403/2012**av den 10 maj 2012****om ändring för hundrasjuttionde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med nätverket al-Qaida associerade personer och enheter**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den
27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgär-
der mot vissa med nätverket al-Qaida associerade personer och
enheter⁽¹⁾, särskilt artiklarna 7.1 a och 7a.5, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 förtecknas de
personer, grupper och enheter som omfattas av frysning
av tillgångar och ekonomiska resurser enligt den förord-
ningen.
- (2) Den 30 april 2012 och den 3 maj 2012 beslutade Fö-
renta nationernas säkerhetsråds sanktionskommitté att
stryka tre fysiska personer från förteckningen över per-

soner, grupper och enheter som omfattas av frysningen
av tillgångar och ekonomiska resurser, efter att ha tagit
hänsyn till de begäranden om strykningar som inlämnats
av dessa personer och de sammanfattande rapporterna
som utarbetats av ombudsmannen i enlighet med FN:s
säkerhetsråds resolution 1904(2009).

- (3) Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 bör därför
ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras i enlighet
med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offent-
liggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 maj 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

Chef för tjänsten för utrikespolitiska instrument

⁽¹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9.

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras på följande sätt:

(1) Under rubriken "Fysiska personer" ska följande utgå:

Sa'd Abdullah Hussein Al-Sharif (alias Sa'd al-Sharif). Född den 11 februari 1964 i Medina, Saudiarabien. Saudiarabisk medborgare. Pass nr: a) B 960789, b) G 649385 (utfärdat den 8 september 2006, upphör att gälla den 17 juli 2011). Övriga upplysningar: sväger till Usama bin Ladin och nära lierad med honom. Utpekad som chef för Usama bin Ladins finansieringsorgan. Dag som avses i artikel 2a.4 b: den 25 januari 2001.

(2) Mounir Ben Habib Ben Al-Taher Jarraya (alias a) Mounir Jarraya, b) Yarraya). Adress: a) Via Mirasole 11, Bologna, Italien, b) Via Ariosto 8, Casalecchio di Reno (Bologna), Italien. Född den a) 25 oktober 1963, b) 15 oktober 1963, i a) Sfax, Tunisien, b) Tunisien. Tunisisk medborgare. Pass nr: L065947 (Tunisiskt pass utfärdat den 28 oktober 1995, upphör att gälla den 27 oktober 2000). Dag som avses i artikel 2a.4 b: den 25 juni 2003.

(3) Fethi Ben Al-Rabei Ben Absha Mnasri (alias a) Mnasri Fethi ben Rebai, b) Mnasri Fethi ben al-Rabai, c) Mnasri Fethi ben Rebaj, d) Fethi Alic, e) Amor, f) Abu Omar, g) Omar Tounsi, h) Amar). Adress: Birmingham, Förenade kungariket. Född den a) 6 mars 1969, b) den 6 mars 1963, c) den 3 juni 1969 i a) Al-Sanadil Farm, Nafzah i Baja (Gouvernorat), Tunisien, b) Tunisien, c) Algeriet. Tunisisk medborgare. Pass nr: L497470 (tunisiskt pass utfärdat den 3 juni 1997, upphör att gälla den 2 juni 2002). Övriga upplysningar: Moderns namn är Fatima Balayish. Dag som avses i artikel 2a.4 b: den 25 juni 2003.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 404/2012**av den 10 maj 2012****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 maj 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	143,3
	MA	74,0
	TN	124,7
	TR	116,2
	US	39,7
	ZZ	99,6
0707 00 05	JO	200,0
	TR	123,3
	ZZ	161,7
0709 93 10	JO	225,1
	TR	119,8
	ZZ	172,5
0805 10 20	EG	46,0
	IL	60,9
	MA	41,9
	TR	44,3
	ZZ	48,3
0805 50 10	TR	81,6
	ZZ	81,6
0808 10 80	AR	111,2
	BR	88,9
	CL	119,9
	CN	97,1
	MA	85,1
	MK	29,3
	NZ	132,7
	US	132,6
	UY	85,3
	ZA	91,1
	ZZ	97,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2012/16/EU

av den 10 maj 2012

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG för att ta upp saltsyra som ett verksamt ämne i bilaga I till direktivet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocid-produkter på marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.2 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocid-produkter på marknaden ⁽²⁾ fastställs en förteckning över verksamma ämnen som ska utvärderas för att eventuellt tas upp i bilaga I, IA eller IB till direktiv 98/8/EG. I förteckningen ingår saltsyra.
- (2) I enlighet med förordning (EG) nr 1451/2007 har saltsyra utvärderats i överensstämmelse med artikel 11.2 i direktiv 98/8/EG för användning i produkttyp 2, desinfektionsmedel och övriga biocidprodukter för privat användning och för användning inom den offentliga hälso- och sjukvården, som definieras i bilaga V till direktiv 98/8/EG.
- (3) Lettland utsågs till rapporterande medlemsstat och överlämnade den behöriga myndighetens rapport tillsammans med en rekommendation till kommissionen den 16 oktober 2009, i enlighet med artikel 14.4 och 14.6 i förordning (EG) nr 1451/2007.
- (4) Den behöriga myndighetens rapport har granskats av medlemsstaterna och kommissionen. I enlighet med artikel 15.4 i förordning (EG) nr 1451/2007 infördes resultaten från granskningen i en granskningsrapport vid mötet i ständiga kommittén för biocidprodukter den 9 december 2011.
- (5) Utvärderingarna visar att biocidprodukter som används som desinfektionsmedel och övriga biocidprodukter för

privat användning och för användning inom den offentliga hälso- och sjukvården och som innehåller saltsyra kan förväntas uppfylla kraven i artikel 5 i direktiv 98/8/EG. Saltsyra bör därför tas upp i bilaga I till det direktivet.

- (6) Vissa potentiella användningsområden har inte utvärderats på EU-nivå. Medlemsstaterna bör därför utvärdera de användningsområden eller exponeringsscenarioer och de risker för människor och delar av miljön som inte på ett representativt sätt ingår i riskbedömningen på EU-nivå. Medlemsstaterna bör också, när de beviljar produktgodkännande, se till att lämpliga åtgärder vidtas eller särskilda villkor införs för att begränsa identifierade risker till acceptabla nivåer.
- (7) Med tanke på ämnets frätande egenskaper och de möjliga åtgärder som angetts för att begränsa den därmed förknippade risken, bör det krävas att exponering vid icke yrkesmässig användning minimeras genom en lämplig utformning av förpackningen, om det inte i ansökan om produktgodkännande kan visas att riskerna för människors hälsa kan begränsas till acceptabla nivåer på andra sätt.
- (8) Bestämmelserna i detta direktiv bör börja tillämpas samtidigt i alla medlemsstater så att de biocidprodukter på unionsmarknaden som innehåller det verksamma ämnet saltsyra behandlas likvärdigt, och även för att generellt sett främja en väl fungerande marknad för biocidprodukter.
- (9) En rimlig tid bör förflyta innan ett verksamt ämne tas upp i bilaga I till direktiv 98/8/EG, så att medlemsstaterna och de berörda parterna kan förbereda sig för att uppfylla de nya kraven, och för att sökande som har utarbetat dokumentation till fullo ska kunna åtnjuta den tioåriga dataskyddsperiod som räknas från dagen för upptagandet i enlighet med artikel 12.1 c ii i direktiv 98/8/EG.
- (10) Efter upptagandet bör medlemsstaterna ges en rimlig tidsfrist för att genomföra artikel 16.3 i direktiv 98/8/EG.
- (11) Direktiv 98/8/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 3.

(12) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 98/8/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 april 2013 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 maj 2014.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 maj 2012.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

Följande post ska läggas till i bilaga I till direktiv 98/8/EG:

Nr	Trivialnamn	IUPAC-namn Identifikationsnummer	Det verksamma ämnets minsta renhetsgrad i den biocidpro- dukt som släpps ut på marknaden	Datum för upptagande	Sista dag för uppfyllande av artikel 16.3 (utom när det gäller produkter som innehåller mer än ett verksamt ämne, för vilka sista dag för uppfyllande av artikel 16.3 ska vara den dag som fastställs i det senaste av besluten om upptagande när det gäller de verksamma ämnena)	Upptagandeperio- den löper ut	Produkttyp	Särskilda bestämmelser (*)
"56	saltsyra	saltsyra CAS-nr: ej tillämpligt EG-nr: 231-595-7	999 g/kg	1 maj 2014	30 april 2016	30 april 2024	2	När ansökan om godkännande av en produkt bedöms enligt artikel 5 och bilaga VI ska medlemsstaterna, om detta är relevant för den berörda produkten, utvärdera de användningsområden eller exponeringsscenarier och de risker för befolkningsgrupper och delar av miljön som inte på ett representativt sätt ingår i riskbedömningen på unionsnivå. Medlemsstaterna ska se till att produktgodkännanden för icke yrkesmässig användning är förenade med krav på att förpackningen utformas så att användarexponeringen minimeras, om det inte i ansökan om produktgodkännande kan visas att riskerna för människors hälsa kan begränsas till acceptabla nivåer på andra sätt."

(*) När det gäller genomförandet av de gemensamma principerna i bilaga VI återfinns granskningsrapporternas innehåll och slutsatser på kommissionens webbplats: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 8 maj 2012

om ändring av beslut 2008/855/EG vad gäller djurhälsoåtgärder för att bekämpa klassisk svinpest i Tyskland

[delgivet med nr C(2012) 2992]

(Text av betydelse för EES)

(2012/250/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽²⁾, särskilt artikel 10.4, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens beslut 2008/855/EG av den 3 november 2008 om djurhälsoåtgärder för att bekämpa klassisk svinpest i vissa medlemsstater ⁽³⁾ föreskrivs vissa åtgärder för bekämpning av klassisk svinpest i de medlemsstater och regioner i dem som anges i bilagan till det beslutet. I förteckningen i bilagan anges delar av delstaterna Rheinland-Pfalz och Nordrhein-Westfalen i Tyskland.

(2) Tyskland har informerat kommissionen om hur klassisk svinpest under den senaste tiden utvecklats bland viltlevande svin i de regioner av delstaterna Rheinland-Pfalz och Nordrhein-Westfalen som förtecknas i bilagan till beslut 2008/855/EG.

(3) Uppgifterna tyder på att man har lyckats utrota klassisk svinpest hos viltlevande svin i delstaterna Rheinland-Pfalz och Nordrhein-Westfalen. De åtgärder som föreskrivs i beslut 2008/855/EG bör därför inte längre tillämpas på dessa regioner och uppgifterna om Tyskland i del I i bilagan till det beslutet bör därför utgå.

(4) Beslut 2008/855/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I del I i bilagan till beslut 2008/855/EG ska punkt 1 utgå.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 maj 2012.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 302, 13.11.2008, s. 19.

III

(Andra akter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 35/10/KOL

av den 3 februari 2010

om ändring, för åttionde gången, av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd, genom införande av ett nytt kapitel om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET⁽¹⁾ HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

MED BEAKTANDE av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽²⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26,

MED BEAKTANDE av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol⁽³⁾, särskilt artikel 24 och artikel 5.2 b, och

AV FÖLJANDE SKÅL:

Enligt artikel 24 i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten ge verkan åt bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet.

Enligt artikel 5.2 b i övervakningsavtalet ska övervakningsmyndigheten utfärda meddelanden eller riktlinjer i frågor som behandlas i EES-avtalet, om EES-avtalet eller övervakningsavtalet uttryckligen föreskriver det eller om övervakningsmyndigheten anser det nödvändigt.

Övervakningsmyndigheten antog den 19 januari 1994 procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nedan kallad *övervakningsmyndigheten*.

⁽²⁾ Nedan kallat *EES-avtalet*.

⁽³⁾ Nedan kallat *övervakningsavtalet*.

⁽⁴⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll 3 till övervakningsavtalet, antagna och utfärdade av övervakningsmyndigheten den 19 januari 1994 och offentliggjorda i EGT L 231, 3.9.1994, s. 1 och i EES-supplement nr 32, 3.9.1994, s. 1. Nedan kallade *riktlinjerna för statligt stöd*. En uppdaterad version av riktlinjerna för statligt stöd finns på övervakningsmyndighetens webbplats: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines>

Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) offentliggjorde den 27 oktober 2009 ett meddelande från kommissionen om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst⁽⁵⁾.

Kommissionens meddelande är av betydelse även för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det är nödvändigt att trygga en enhetlig tillämpning av reglerna om statligt stöd i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt punkt II under rubriken "ALLMÄNT" i slutet av bilaga XV till EES-avtalet ska övervakningsmyndigheten efter samråd med kommissionen anta rättsakter som motsvarar de som antagits av kommissionen.

Övervakningsmyndigheten har rådfrågat kommissionen och Eftastaterna i den aktuella frågan genom skrivelser av den 26 januari 2010 (ref.nr 543973, 543974 och 543997).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Riktlinjerna för statligt stöd ska ändras genom införande av ett nytt kapitel om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst. Texten till det nya kapitlet finns i bilagan till detta beslut.

⁽⁵⁾ EUT C 257, 27.10.2009, s. 1.

Artikel 2

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 3 februari 2010.

För Eftas övervakningsmyndighet

Per SANDERUD
Ordförande

Kurt JÄGER
Ledamot av kollegiet

_____

BILAGA

TILLÄMPNINGEN AV REGLERNA FÖR STATLIGT STÖD PÅ RADIO OCH TV I ALLMÄNHETENS TJÄNST ⁽¹⁾

1. Inledning och tillämpningsområde

- (1) Under de senaste 30 åren har radio- och tv-sektorn förändrats avsevärt. Avskaffandet av monopolen, tillkomsten av nya aktörer och den snabba tekniska utvecklingen har på ett genomgripande sätt förändrat konkurrensvillkoren på området. Tv-sändningar har traditionellt sett varit en reserverad verksamhet. Ända från början har de huvudsakligen tillhandahållits av offentliga företag som en monopolverksamhet, främst på grund av den begränsade tillgången på sändningsfrekvenser och de höga inträdeshindren.
- (2) På 1970-talet gjorde emellertid den ekonomiska och tekniska utvecklingen det i ökande grad möjligt för Eftastaterna att tillåta andra operatörer att sända. Eftastaterna beslutade därför att öppna marknaden för konkurrens. Detta ledde till större valmöjligheter för konsumenterna, som fick tillgång till många nya kanaler och tjänster. Införandet av konkurrens främjade också uppkomsten av starka europeiska operatörer och deras tillväxt samt utvecklingen av ny teknik, och garanterade en större mångfald inom sektorn som betyder mer än att det bara finns fler kanaler och tjänster. Samtidigt som Eftastaterna öppnade marknaderna för konkurrens ansåg de dock att radio och tv i allmänhetens tjänst (public service) skulle bevaras för att garantera täckning av vissa områden och tillgodose behov och offentliga politiska mål som annars inte nödvändigtvis skulle tillgodoses i full utsträckning.
- (3) Samtidigt har privata operatörer uppmärksammat övervakningsmyndigheten på att den ökade konkurrensen och förekomsten av statligt finansierade operatörer har lett till en växande oro för möjligheterna att konkurrera på lika villkor. Klagomålen gäller överträdelse av artiklarna 59 och 61 i EES-avtalet i samband med den offentliga finansieringen av radio- och tv-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst (public service-företag).
- (4) I det tidigare kapitlet (i riktlinjerna för statligt stöd) om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst ⁽²⁾ fastställdes för första gången de ramar som skulle styra den statliga finansieringen av public service-verksamheten. Övervakningsmyndigheten har använt det kapitlet som en bra grund för att hantera ärenden på området finansiering av public service-företag.
- (5) Samtidigt har den tekniska utvecklingen inneburit genomgripande förändringar på marknaden för radio- och tv-sändningar och den audiovisuella marknaden. Medierna och teknikerna för distribution har mångfaldigats, exempelvis genom digital television, IPTV, mobil-tv och beställvideo. Detta har medfört ökad konkurrens när nya aktörer som nätverksoperatörer och internetföretag har kommit in på marknaden. Den tekniska utvecklingen har också medfört nya medietjänster, t.ex. informationstjänster online och icke-linjära tjänster eller beställtjänster. Sätten att förmedla audiovisuella tjänster utvecklas ständigt och konsumenterna får i allt större utsträckning möjlighet att få flera olika tjänster på en gemensam plattform eller utrustning eller att få tillgång till vilken tjänst som helst på flera olika plattformar eller utrustningar. Det ökande utbudet av alternativ för konsumenterna när det gäller att få tillgång till medietjänster har lett till att de audiovisuella tjänsterna har mångfaldigats och till att målgrupperna fragmenterats. Ny teknik har också möjliggjort ett ökat konsumentdeltagande. Det traditionella passiva konsumtionsmönstret har gradvis förändrats till ett mönster där konsumenten deltar aktivt och får mer kontroll över innehållet. För att hålla jämna steg med de nya utmaningarna har både offentliga och privata radio- och tv-programföretag börjat diversifiera sina tjänster, gå över till nya distributionsplattformar och utöka sitt utbud av tjänster. Denna diversifiering av offentligt finansierad verksamhet som bedrivs av public service-företag (t.ex. online-innehåll, kanaler för specialintressen) föranledde helt nyligen ett antal klagomål från andra marknadsaktörer, även förlag.
- (6) I sin dom från 2003 i Altmarkmålet ⁽³⁾ fastställde Europeiska unionens domstol (domstolen) vilka villkor som ska vara uppfyllda för att ersättning till offentliga tjänster inte ska betraktas som statligt stöd. År 2005 antog övervakningsmyndigheten ett nytt kapitel om statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster ⁽⁴⁾ och infogade detta i sina riktlinjer för statligt stöd. År 2006 införlivades kommissionens beslut 2005/842/EG av den 28 november 2005 om tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽⁵⁾ (nedan kallat

⁽¹⁾ Detta kapitel motsvarar meddelandet från kommissionen om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst (EUT C 257, 27.10.2009, s. 1).

⁽²⁾ Kapitlet antaget genom beslut nr 90/04/KOL av den 23 april 2004 om ändring för fyrtiosjätte gången av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom att ett nytt kapitel införs som kapitel 24C: Tillämpning av reglerna om statligt stöd på radio och TV i allmänhetens tjänst (EUT L 327, 13.12.2007, s. 21 och EES-supplement nr 59, 13.12.2007, s. 1).

⁽³⁾ Dom i mål C-280/00, Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Altmarkdomen), REG 2003, s. I-7747.

⁽⁴⁾ EUT L 109, 26.4.2007, s. 44 och EES-supplement nr 20, 26.4.2007, s. 1. Kapitlet finns även tillgängligt på övervakningsmyndighetens webbplats <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=16997&1=1>

⁽⁵⁾ EUT L 312, 29.11.2005, s. 67.

beslut 2005/842/EG) med EES-avtalet ⁽⁶⁾ som den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1h i bilaga XV till EES-avtalet, anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta. Eftastaterna håller för närvarande på att införliva direktiv 2007/65/EG (direktivet om audiovisuella medietjänster) ⁽⁷⁾, varigenom EES-lagstiftningens räckvidd på det audiovisuella området utvidgas till att omfatta framväxande medietjänster.

- (7) Dessa förändringar på marknaden och i de rättsliga förhållandena påkallade en uppdatering av kapitlet om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst. I handlingsplanen för statligt stöd från 2005 ⁽⁸⁾ meddelades att Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) skulle "se över sitt meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst. Särskilt genom utvecklingen av ny digital teknik och Internetjänster har nya frågor dykt upp om tillämpningsområdet för radio och tv i allmänhetens tjänst".
- (8) Under 2008 och 2009 deltog övervakningsmyndigheten och Eftastaterna i kommissionens offentliga samråd om översynen av 2001 års meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst ⁽⁹⁾. I detta kapitel samlas kommissionens och övervakningsmyndighetens praxis på området statligt stöd på ett framåtblickande sätt på grundval av de kommentarer som inkommit under de offentliga samråden. Det klargör de principer som övervakningsmyndigheten följer vid tillämpningen av artiklarna 61 och 59.2 i EES-avtalet på offentlig finansiering av audiovisuella tjänster inom radio- och tv-sektorn ⁽¹⁰⁾, med hänsyn tagen till den senaste marknadsutvecklingen och utvecklingen på lagstiftningsområdet. Detta kapitel påverkar inte tillämpningen av inre marknadsreglerna och grundläggande friheter på området radio- och tv-sändningar.

2. Radio och tv i allmänhetens tjänst

- (9) Public service-verksamheten inom radio och tv är inte jämförbar med allmännyttiga tjänster inom någon annan ekonomisk sektor även om den har en klar ekonomisk betydelse. Det finns inte någon annan tjänst som har så stor spridning bland befolkningen och förser den med så mycket information och innehåll, samtidigt som den dessutom på så sätt förmedlar och påverkar både enskildas och allmänhetens åsikter.
- (10) Dessutom betraktas radio och tv allmänt som en mycket pålitlig informationskälla och dessa medier är för en ganska stor del av befolkningen den huvudsakliga källan till information. På så sätt bidrar radio och tv till den offentliga debatten och kan garantera att alla invånare med tiden får en rimlig chans att delta i det offentliga livet. Garantier för sändningsverksamhetens oberoende är mycket viktiga i detta sammanhang, i linje med den allmänna yttrandefrihetsprincipen i artikel 10 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, som är en allmän rättsprincip som domstolen värnar om ⁽¹¹⁾.
- (11) Public service-tjänsternas ⁽¹²⁾ stora betydelse generellt erkänns också i EES-avtalet, särskilt i artikel 59.2, som lyder på följande sätt:

"Företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol ska vara underkastade reglerna i detta avtal, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot de avtalslutande parternas intresse."

- (12) Att radio och tv i allmänhetens tjänst är viktig för det sociala, demokratiska och kulturella livet bekräftades ännu en gång i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 33 i bilaga XI till EES-avtalet (resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet av den 25 januari 1999 om radio och tv i allmänhetens tjänst ⁽¹³⁾), nedan kallad *resolutionen om radio och tv i allmänhetens*

⁽⁶⁾ Genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 91/2006 (EUT L 289, 19.10.2006, s. 31 och EES-supplement nr 52, 19.10.2006, s. 24). Beslutet trädde i kraft den 8 juli 2006.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/65/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 332, 18.12.2007, s. 27).

⁽⁸⁾ KOM(2005) 107 slutlig.

⁽⁹⁾ EGT C 320, 15.11.2001, s. 5. Detta meddelande motsvarar det tidigare kapitlet om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst, vilket antogs av övervakningsmyndigheten den 23 april 2004 (se fotnot 2).

⁽¹⁰⁾ I detta kapitel avses med *audiovisuella tjänster* linjär och/eller icke-linjär distribution av ljudinnehåll och/eller audiovisuellt innehåll och andra närliggande tjänster, t.ex. textbaserade informationstjänster online. Begreppet audiovisuella tjänster måste särskiljas från det smalare begreppet *audiovisuella medietjänster*, som definieras i artikel 1 a i direktiv 2007/65/EG (direktivet om audiovisuella medietjänster).

⁽¹¹⁾ Dom i mål C-260/89, REG 1991, s. I-2925.

⁽¹²⁾ Begreppet *i allmänhetens tjänst* syftar i detta kapitel på begreppet *tjänster av allmänt ekonomiskt intresse* som används i artikel 59.2 i EES-avtalet.

⁽¹³⁾ EGT C 30, 5.2.1999, s. 1.

tjänst⁽¹⁴⁾), anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta. I resolutionen om radio och tv i allmänhetens tjänst betonas att "en nödvändig förutsättning för att den särskilda skyldigheten att tillhandahålla radio och TV i allmänhetens tjänst ska kunna fullgöras är att allmänheten, utan diskriminering och på grundval av lika möjligheter, har tillgång till ett brett utbud av kanaler och tjänster". Vidare måste radio och tv i allmänhetens tjänst "dra nytta av den tekniska utvecklingen", ge "allmänheten möjlighet att dra nytta av fördelarna med de nya audiovisuella tjänsterna, informationstjänsterna och den nya tekniken" och svara för "utveckling och diversifiering av verksamheten i den digitala tidsåldern". Slutligen anges att "de radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst även fortsättningsvis måste kunna erbjuda ett brett programutbud i enlighet med sitt uppdrag såsom det utformats av medlemsstaterna för att rikta sig till samhället som helhet, och att det i detta sammanhang är berättigat för de radio- och TV-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst att försöka nå en bred publik".

- (13) Public service-tjänsternas betydelse för att främja kulturell mångfald erkändes också i 2005 års Unescokonvention om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar⁽¹⁵⁾. Enligt konventionen får varje part besluta om "åtgärder för att skydda och främja mångfalden av kulturyttringar inom sitt territorium". Sådana åtgärder kan bland annat omfatta "åtgärder som syftar till att främja mediernas variationsrikedom, bland annat genom radio och TV i allmänhetens tjänst"⁽¹⁶⁾.
- (14) Denna aspekt på värdet av public service är lika viktig i den snabbt föränderliga nya mediemiljön. Detta har också framhållits i Europarådets rekommendationer om mediernas och medieinnehållets mångfald⁽¹⁷⁾ och om mediernas public service-uppdrag i informationssamhället⁽¹⁸⁾. I den senare uppmanas medlemmarna i Europarådet att se till att medierna fullgör sitt public service-uppdrag på ett öppet och ansvarsfullt sätt. De ombeds också sörja för att mediernas public service-uppdrag till fullo och på ett verkningfullt sätt uppfyller de krav som informationssamhället ställer, respekterar det europeiska medielandskapets dubbla struktur (offentlig/privat) samt tar hänsyn till marknads- och konkurrensfrågor.
- (15) Samtidigt, och utan hinder av vad som sägs ovan, bör det noteras att även kommersiella programföretag, varav flera omfattas av public service-skyldigheter, spelar en viktig roll när det gäller att uppfylla kraven i resolutionen om radio och tv i allmänhetens tjänst, i den mån de bidrar till att säkerställa pluralism, berika den kulturella och politiska debatten och bredda programutbudet. Dessutom är också tidningsutgivare och andra tryckta medier viktiga garantier för en objektivt informerad allmänhet och för demokrati. Eftersom dessa operatörer nu konkurrerar med radio- och tv-programföretag på internet berörs alla dessa kommersiella medieleverantörer av att statligt stöd till public service-företag kan ha en negativ inverkan på utvecklandet av nya affärsmodeller. Direktiv 2007/65/EG (direktivet om audiovisuella medietjänster) påminner om att "[...] den europeiska audiovisuella mediemarknaden [kännetecknas av] att privata och offentliga leverantörer av audiovisuella medietjänster verkar sida vid sida". Det är ett gemensamt intresse att upprätthålla ett mångsidigt och balanserat offentligt och privat medieutbud också i den rådande dynamiska medieomgivningen.

3. Det rättsliga sammanhanget

- (16) När reglerna för statligt stöd tillämpas på radio och tv i allmänhetens tjänst måste hänsyn tas till många olika faktorer. Bedömningen av statligt stöd grundas på artikel 61 i EES-avtalet om statligt stöd och artikel 59.2 i EES-avtalet om tillämpningen av reglerna i EES-avtalet (särskilt konkurrensreglerna) på tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Genom protokoll 3 till avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (nedan kallat *protokoll 3*) fastlades förfaranderegler för ärenden rörande statligt stöd.
- (17) EES-avtalet innehåller inte någon bestämmelse som liknar artikel 167 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) (f.d. artikel 151 i EG-fördraget) om kultur eller något "kulturundantag" för stöd för att främja kultur liknande det som finns i artikel 107.3 d i EUF-fördraget (f.d. artikel 87.3 d i EG-fördraget). Detta innebär dock inte att undantag för sådana stödåtgärder är uteslutna. Övervakningsmyndigheten har i tidigare ärenden godtagit att sådana stödåtgärder kan godkännas på kulturella grunder med stöd av artikel 61.3 c i EES-avtalet⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁴⁾ Resolutionen om radio och tv i allmänhetens tjänst införlivades genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 118/1999 (EGT L 325, 21.12.2000, s. 33 och EES-supplement nr 60, 21.12.2000, s. 423 (isländska) respektive s. 424 (norska)) med EES-avtalet som en rättsakt som de avtalslutande parterna ska beakta. Beslutet trädde i kraft den 1 oktober 1999.

⁽¹⁵⁾ Unescokonventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar undertecknades i Paris den 20 oktober 2005. Den har senare ratificerats av Norge och godtagits av Island.

⁽¹⁶⁾ Artikel 6.1 och 6.2 h i Unescokonventionen om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar.

⁽¹⁷⁾ Ministerkommitténs rekommendation CM/Rec(2007)2 till medlemsstaterna om mediernas och medieinnehållets mångfald, som antogs den 31 januari 2007 vid dess 985:e möte.

⁽¹⁸⁾ Ministerkommitténs rekommendation CM/Rec(2007)3 till medlemsstaterna om mediernas public service-uppdrag i informationssamhället, som antogs den 31 januari 2007 vid dess 985:e möte.

⁽¹⁹⁾ Se t.ex. övervakningsmyndighetens beslut nr 180/09/KOL av den 31 mars 2009 om stödordningar för audiovisuella produktioner och utveckling av manus och utbildningsåtgärder (EUT C 236, 1.10.2009, s. 5 och EES-supplement nr 51, 1.10.2009, s. 17). Se även kapitlet (i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd) om statligt stöd till biofilm och annan audiovisuell produktion, antaget genom övervakningsmyndighetens beslut nr 788/08/KOL av den 17 december 2008 om ändring för sextiosjunde gången av procedur-reglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd genom ändring av befintliga kapitel om referens- och diskonterings-räntor och om statligt stöd som beviljats i form av garantier och genom införande av ett nytt kapitel om återkrav av olagligt och oförenligt statligt stöd, statligt stöd till biofilm och annan audiovisuell produktion och statligt stöd till järnvägsföretag. Beslut nr 788/08/KOL har ännu inte offentliggjorts, men kapitlet om statligt stöd till biofilm och annan audiovisuell produktion finns tillgängligt på övervakningsmyndighetens webbplats <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15643&1=1>

- (18) Den rättsliga ramen för "audiovisuella medietjänster" samordnas på europeisk nivå genom direktiv 2007/65/EG (direktivet om audiovisuella medietjänster). Kraven på finansiell insyn i offentliga företag anges i den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1a i bilaga XV till EES-avtalet (kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet⁽²⁰⁾, nedan kallat *direktiv 2006/111/EG (direktivet om insyn)*⁽²¹⁾), anpassad till EES-avtalet genom protokoll 1 till detta.
- (19) Reglerna tolkas av Eftadomstolen inom "Eftapelaren" och av Europeiska unionens domstol inom "EU-pelaren". Övervakningsmyndigheten har antagit ett flertal uppsättningar av riktlinjer om tillämpningen av reglerna om statligt stöd som motsvarar sådana uppsättningar av riktlinjer som utfärdats av kommissionen. År 2005 antog övervakningsmyndigheten kapitlet om statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster, och år 2006 införlivades beslut 2005/842/EG (med klargöranden av kraven i artikel 59.2 i EES-avtalet) med EES-avtalet. Beslut 2005/842/EG är också tillämpligt på radio och tv, under förutsättning att villkoren i artikel 2.1 a i beslutet är uppfyllda⁽²²⁾.

4. Tillämplighet av artikel 61.1 i EES-avtalet

4.1 Statlig finansiering med karaktär av statligt stöd till public service-företag

- (20) I linje med artikel 61.1 i EES-avtalet omfattar begreppet statligt stöd följande villkor: a) det måste röra sig om en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel, b) åtgärden måste kunna påverka handeln mellan de avtalslutande parterna, c) åtgärden ska gynna mottagaren av stödet, d) åtgärden ska snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen⁽²³⁾. Förekomsten av statligt stöd måste bedömas objektivt med beaktande av Europeiska unionens domstols och Eftadomstolens rättspraxis.
- (21) Det är effekten av det statliga ingripandet, och inte syftet med det, som har den avgörande betydelsen vid bedömningen av om det är fråga om statligt stöd enligt artikel 61.1 i EES-avtalet. Public service-företag finansieras normalt med medel ur statsbudgeten eller genom en avgift på innehav av mottagarutrustning. Under vissa specifika omständigheter kan staten ge kapitaltillskott till public service-företag eller efterskänka deras skulder. Sådana finansiella åtgärder vidtas normalt av offentliga myndigheter och inbegriper överföring av statliga medel⁽²⁴⁾.
- (22) Statlig finansiering av public service-företag kan också rent allmänt anses påverka handeln mellan de avtalslutande parterna. Europeiska unionens domstol har konstaterat följande: "Om ett statligt finansiellt stöd eller stöd som ges med hjälp av statliga medel förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen ska denna handel anses påverkas av detta stöd"⁽²⁵⁾. Detta gäller utan tvekan förvärv och försäljning av programrättigheter, som ofta sker på internationell nivå. Om public service-företagen får sälja reklamtid får detta också effekter utanför landets gränser, särskilt i homogena språkområden som överskrider nationsgränser. Dessutom kan kommersiella radio- och tv-programföretag ha ägare i fler än en EES-stat. Tjänster som tillhandahålls via internet har också normalt global räckvidd.
- (23) Vad gäller förekomsten av en fördel klargjorde Europeiska unionens domstol i Altmarkmålet att ersättning för public service inte utgör statligt stöd så länge fyra villkor uppfylls samtidigt. För det första ska det mottagande företaget faktiskt ha ålagts public service-skyldigheter och dessa skyldigheter ska vara klart definierade. För det andra ska de parametrar som används vid beräkning av ersättningen vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt. För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka alla eller en del av de kostnader som har uppkommit i samband med public service-skyldigheterna, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst. Slutligen konstaterade domstolen att när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla public service-tjänsterna i ett konkret fall inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, ska den nödvändiga ersättningens storlek fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som har lämplig utrustning för att tillhandahålla public service-tjänster skulle ha åsamkats vid fullgörandet av public service-tjänsten.

⁽²⁰⁾ EUT L 318, 17.11.2006, s. 17.

⁽²¹⁾ Direktiv 2006/111/EG (direktivet om insyn) införlivat med EES-avtalet genom gemensamma EES-kommitténs beslut nr 55/2007 (EUT L 266, 11.10.2007, s. 15 och EES-supplement nr 48, 11.10.2007, s. 12). Beslutet trädde i kraft den 9 juni 2007.

⁽²²⁾ Enligt artikel 2.1 a i beslut 2005/842/EG är det tillämpligt på statligt stöd i form av "[e]rsättning för offentliga tjänster som ges till företag med en genomsnittlig årsomsättning före skatt, all verksamhet medräknad, på mindre än 100 miljoner euro under de två räkenskapsår som föregick det år då tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse anförtröddes företaget och med en årlig ersättning för tjänsten i fråga på mindre än 30 miljoner euro".

⁽²³⁾ Dom av den 22 oktober 2008 i de förenade målen T-309/04, T-317/04, T-329/04 och T-336/04, TV2/Danmark mot kommissionen, nedan kallad *TV2-domen*, REG 2008, s. II-2935, punkt 156.

⁽²⁴⁾ När det gäller att klassificera finansiering med licensavgifter som statliga medel, se punkterna 158–159 i den ovan nämnda *TV2-domen*.

⁽²⁵⁾ Dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79, Philip Morris Holland mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkt 11; dom av den 21 mars 1991 i mål C-303/88, Italien mot kommissionen, REG 1991, s. I-1433, punkt 27; dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s. I-6857, punkt 33.

- (24) Om finansieringen inte uppfyller de ovannämnda villkoren anses den selektivt gynna vissa radio- och tv-programföretag och därmed snedvrda eller hota att snedvrda konkurrensen.

4.2 Stödets karaktär: befintligt stöd jämfört med nytt stöd

- (25) De program för finansiering som i dag finns i de flesta Eftastater infördes för länge sedan. Övervakningsmyndigheten måste därför inledningsvis bedöma om dessa program kan betraktas som befintligt stöd enligt artikel 1.1 i del I i protokoll 3. I enlighet med denna bestämmelse ska övervakningsmyndigheten "i samarbete med Eftastaterna fortlöpande granska alla stödprogram som förekommer i dessa stater. Den ska till Eftastaterna lämna förslag till lämpliga åtgärder som krävs med hänsyn till den fortlöpande utvecklingen eller EES-avtalets funktion".
- (26) Enligt artikel 1 b i i del II i protokoll 3 omfattar befintligt stöd "allt stöd som fanns innan EES-avtalet trädde i kraft i respektive Eftastat, det vill säga stödordningar och individuellt stöd som infördes före och som fortfarande är tillämpliga efter EES-avtalets ikraftträdande".
- (27) Enligt artikel 1 b v i del II i protokoll 3 omfattar befintligt stöd även "stöd som är att betrakta som befintligt stöd, eftersom det kan fastställas att det inte utgjorde något stöd när det infördes men senare blev ett stöd på grund av utvecklingen av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, utan att Eftastaten företagit någon ändring".
- (28) I enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis⁽²⁶⁾ måste övervakningsmyndigheten undersöka om den rättsliga ram enligt vilken stödet beviljas har ändrats sedan den infördes. Övervakningsmyndigheten anser att det bästa tillvägagångssättet är att göra en bedömning från fall till fall⁽²⁷⁾ och att ta hänsyn till samtliga faktorer som rör en viss Eftastats radio- och tv-system.
- (29) Enligt rättspraxis i målet Gibraltar⁽²⁸⁾ ska inte varje ändring av befintliga stöd betraktas som att befintligt stöd ändras till nytt stöd. Enligt tribunalen är det bara i de fall som ändringen påverkar själva innehållet i den ursprungliga stödordningen som denna omvandlas till en ny stödordning. Det kan inte vara fråga om någon ändring av själva innehållet när det nya elementet är klart urskiljbart från den ursprungliga stödordningen.
- (30) Mot bakgrund av ovanstående har övervakningsmyndigheten i sin beslutspraxis i allmänhet granskat a) om den ursprungliga finansieringsordningen för public service-företag utgör befintligt stöd enligt de regler som anges i punkterna 26 och 27 ovan, b) om senare ändringar påverkar själva innehållet i den ursprungliga åtgärden (dvs. fördelens eller finansieringskällans art, stödets syfte, stödmottagarna eller omfattningen av stödmottagarnas verksamhet) eller om dessa ändringar snarare är av rent formell eller administrativ art, och c) i det fall senare ändringar är betydande, om de kan skiljas från den ursprungliga åtgärden och bedömas separat, eller om de inte kan skiljas från den ursprungliga åtgärden, vilket skulle innebära att den ursprungliga åtgärden i sin helhet omvandlas till ett nytt stöd.

5. **Bedömning av det statliga stödets förenlighet enligt artikel 61.3 i EES-avtalet**

- (31) Även om ersättning för public service-tjänster normalt bedöms enligt artikel 59.2 i EES-avtalet kan de undantag som förtecknas i artikel 61.3 i EES-avtalet i princip också vara tillämpliga på radio- och tv-sektorn förutsatt att de relevanta villkoren är uppfyllda.
- (32) EES-avtalet innehåller inte någon bestämmelse som motsvarar artikel 167.4 i EUF-fördraget, enligt vilken kommissionen är skyldig att beakta de kulturella aspekterna då den handlar enligt andra bestämmelser i EUF-fördraget, särskilt för att respektera och främja unionens kulturella mångfald. EES-avtalet innehåller inte heller något kulturundantag liknande det som finns i artikel 107.3 d i EUF-fördraget, vilken ger kommissionen möjlighet att anse stöd för att främja kultur som förenligt med den inre marknaden om sådant stöd inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen i unionen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Detta innebär dock inte att tillämpningen av reglerna för statligt stöd inte ger övervakningsmyndigheten något utrymme att beakta kulturella aspekter. Behovet av att bygga ut samarbetet på kulturområdet erkänns i artikel 13 i protokoll 31 till EES-avtalet.

⁽²⁶⁾ Dom av den 9 augusti 1994 i mål C-44/93, *Namur-Les Assurances du Crédit SA mot Office National du Ducroire* och belgiska staten, REG 1994, s. I-3829.

⁽²⁷⁾ Se exempelvis kommissionens beslut i följande ärenden: E 8/06, *Statlig finansiering av det flamländska public service-företaget VRT* (EUT C 143, 10.6.2008, s. 7), E 4/05, *Statlig stödfinansiering av RTE och TNAG (TG4)* (EUT C 121, 17.5.2008, s. 5), E 9/05, *Betalning av licensavgifter till RAI* (EUT C 235, 23.9.2005, s. 3), E 10/2005, *Betalning av licensavgifter till France 2 och 3* (EUT C 240, 30.9.2005, s. 20), E 8/05, *Spanska statliga tv-bolaget RTVE* (EUT C 239, 4.10.2006, s. 17), C 2/04, *Stöd för särskilda ändamål till nederländska offentliga programföretag* (EUT L 49, 22.2.2008, s. 1), C 60/99, *Kommissionens beslut 2004/838/EG av den 10 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike har genomfört till förmån för France 2 och France 3* (EUT L 361, 8.12.2004, s. 21), C 62/99, *Kommissionens beslut 2004/339/EG av den 15 oktober 2003 om åtgärder som vidtagits av Italien till förmån för RAI SpA* (EUT L 119, 23.4.2004, s. 1), NN 88/98, *Finansiering av en reklamfri nyhetskanal med dygnetruntsändningar genom BBC:s licensavgifter* (EGT C 78, 18.3.2000, s. 6) och NN 70/98, *Statligt stöd till public service-kanalerna Kinderkanal och Phoenix* (EGT C 238, 21.8.1999, s. 3).

⁽²⁸⁾ Dom av den 30 april 2002 i de förenade målen T-195/01 och T-207/01, *Government of Gibraltar mot kommissionen*, REG 2002, s. II-2309.

Man bör i detta sammanhang erinra om att övervakningsmyndigheten i olika beslut rörande filmproduktion och filmrelaterad verksamhet har fastslagit att stödåtgärder till förmån för biofilmproduktion och annan audiovisuell produktion kan godkännas på kulturella grunder med stöd av artikel 61.3 c i EES-avtalet under förutsättning att de kriterier som kommissionen utvecklat beaktas i tillräckligt stor utsträckning vid detta förfaringsätt och att förfaringsättet inte avviker från kommissionens beslutspraxis före antagandet av artikel 107.3 d i EUF-fördraget ⁽²⁹⁾.

- (33) Det är övervakningsmyndighetens uppgift att besluta om den faktiska tillämpningen av undantagsbestämmelserna i artikel 61.3 i EES-avtalet och om på vilket sätt kulturella aspekter ska beaktas. Det bör dock erinras om att de bestämmelser som medger undantag från förbudet mot statligt stöd måste tillämpas strikt. I enlighet med detta anser övervakningsmyndigheten att kulturundantaget får tillämpas i de fall där den kulturella produkten är tydligt identifierad eller identifierbar ⁽³⁰⁾. Övervakningsmyndigheten anser också att begreppet kultur måste tillämpas på den aktuella produktens innehåll och art och inte på mediet eller distributionsformerna i sig ⁽³¹⁾. Dessutom har en Eftastats utbildningsbehov och demokratiska behov inte något samband med främjande av kultur ⁽³²⁾.
- (34) När statligt stöd ges till public service-företag görs i regel ingen åtskillnad mellan kulturella, demokratiska och utbildningsmässiga samhällsbehov. Om en finansieringsåtgärd inte är specifikt inriktad på att främja kulturella syften, kan stödet i princip inte godkännas som kulturstöd på grundval av artikel 61.3c i EES-avtalet. Statligt stöd till public service-företag ges i allmänhet i form av ersättning för genomförandet av public service-uppdraget och bedöms enligt artikel 59.2 i EES-avtalet på grundval av de kriterier som fastställs i det här kapitlet.

6. Bedömning av det statliga stödets förenlighet enligt artikel 59.2 i EES-avtalet

- (35) Enligt artikel 59.2 i EES-avtalet gäller följande: "Företag som anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol ska vara underkastade reglerna i detta avtal, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot de avtalslutande parternas intresse."
- (36) Enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis är artikel 106 i EUF-fördraget (f.d. artikel 86 i EG-fördraget), som motsvarar artikel 59 i EES-avtalet, en undantagsbestämmelse som måste tolkas restriktivt. Domstolen har klargjort att en åtgärd måste uppfylla samtliga följande villkor för att kunna omfattas av ett undantag:
- i) Tjänsten i fråga måste vara av allmänt ekonomiskt intresse och tydligt definieras som en sådan tjänst av medlemsstaten (definition) ⁽³³⁾.
  - ii) Medlemsstaten måste uttryckligen ha anförtrott företaget i fråga att tillhandahålla den aktuella tjänsten (tilldelning) ⁽³⁴⁾.
  - iii) Tillämpningen av fördragets konkurrensregler (i detta fall förbudet mot statligt stöd) måste förhindra att den särskilda uppgift som företaget har tilldelats utförs av företaget. Undantaget från sådana regler får inte påverka utvecklingen av handeln i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse (proportionalitetstestet) ⁽³⁵⁾.
- (37) Särskilt när det gäller public service-sändningar måste det ovan beskrivna tillvägångssättet anpassas mot bakgrund av resolutionen om radio och tv i allmänhetens tjänst, som hänvisar till "det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem [radio- och tv-organisationerna], utformats och organiserats av varje medlemsstat" (definition och tilldelning) och föreskriver ett undantag från fördragets regler för finansiering av public service-sändningar "i den

⁽²⁹⁾ Se t.ex. beslut nr 32/02/KOL av den 20 februari 2002, beslut nr 169/02/KOL av den 18 september 2002, beslut nr 186/03 av den 29 oktober 2003, beslut nr 179/05/KOL av den 15 juli 2005 och beslut nr 342/06/KOL av den 14 november 2006. Se även kapitlet (i övervakningsmyndighetens riktlinjer för statligt stöd) om statligt stöd till biofilm och annan audiovisuell produktion.

⁽³⁰⁾ Se t.ex. de ovan nämnda kommissionsbesluten NN 88/98 (BBC, dygnetruntsändningar) (EGT C 78, 18.3.2000, s. 6) och NN 70/98 (Kinderkanal och Phoenix).

⁽³¹⁾ Se t.ex. kommissionens beslut N 458/2004, Statligt stöd till Espacio Editorial Andaluza Holding sl (EUT C 131, 28.5.2005, s. 12).
⁽³²⁾ NN 70/98, Kinderkanal och Phoenix, nämnt ovan.

⁽³³⁾ Domstolens dom av den 14 juli 1981 i mål 172/80, Zuechner, REG 1981, s. 2021 (svensk specialutgåva s. 181).

⁽³⁴⁾ Domstolens dom av den 17 juli 1997 i mål C-242/95, GT-Link, REG 1997, s. I-4449.

⁽³⁵⁾ Domstolens dom av den 23 oktober 1997 i mål C-159/94, EDF och GDF, REG 1997, s. I-5815.

utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst ska beaktas" (proportionalitet).

- (38) Det är övervakningsmyndighetens uppgift att, på grundval av bevis som Eftastaterna lagt fram, bedöma om dessa kriterier är uppfyllda. När det gäller definitionen av public service-uppdraget är det övervakningsmyndighetens roll att kontrollera uppenbara felaktigheter (se avsnitt 6.1). Övervakningsmyndigheten kontrollerar vidare om företaget i fråga uttryckligen anförtrotts public service-uppdraget och om det övervakas effektivt att uppdraget fullgörs (se avsnitt 6.2).
- (39) När övervakningsmyndigheten utför proportionalitetstestet tar den hänsyn till om en eventuell snedvridning av konkurrensen till följd av ersättningen för public service-verksamhet kan rättfärdigas av behovet att fullfölja uppdraget och stå för dess finansiering. Övervakningsmyndigheten bedömer, särskilt på grundval av de bevis som Eftastaterna måste lägga fram, om det finns tillräckliga garantier för att undvika oproportionerliga effekter av statlig finansiering, överkompensation och korssubventionering och för att se till att public service-företag respekterar marknadsvillkoren i sin kommersiella verksamhet (se avsnitt 6.3 och följande).
- (40) Analysen av om kraven för statligt stöd uppfylls måste grundas på de specifika särdragen i varje nationellt system. Övervakningsmyndigheten är medveten om att Eftastaternas mediemarknader ser olika ut både vad gäller systemen för nationella radio- och tv-sändningar och övriga särdrag. Därför kan bedömningen enligt artikel 59.2 i EES-avtalet av huruvida statligt stöd till public service-företag är förenligt med EES-avtalet endast göras från fall till fall i enlighet med kommissionens och övervakningsmyndighetens praxis⁽³⁶⁾, enligt de grundläggande principer som anges i de nedanstående avsnitten.
- (41) Övervakningsmyndigheten kommer också att ta hänsyn till de svårigheter som vissa Eftastater kan ha med att samla in de nödvändiga medlen, om kostnaden per invånare för tjänsten i allmänhetens intresse (allt annat lika) är högre⁽³⁷⁾. Även andra mediers eventuella svårigheter i dessa Eftastater kommer att beaktas.
- (42) Såsom framgår av kommissionens och övervakningsmyndighetens praxis måste en stödåtgärd som inte uppfyller samtliga Altmarkkriterier analyseras på grundval av artikel 106.2 i EUF-fördraget respektive artikel 59.2 i EES-avtalet⁽³⁸⁾.

6.1 Definition av public service-uppdraget

- (43) För att uppfylla villkoret i punkt 36 i ovan för tillämpning av artikel 59.2 i EES-avtalet måste en officiell definition av uppdraget att tillhandahålla en tjänst av allmänt intresse fastställas. Endast om det finns en officiell definition kan övervakningsmyndigheten med en tillräcklig grad av rättslig förutsebarhet bedöma om undantaget i artikel 59.2 i EES-avtalet är tillämpligt.
- (44) Det faller inom Eftastaternas behörighetsområde att definiera vad som ska ingå i public service-uppdraget. Detta kan göras på nationell, regional eller lokal nivå i enlighet med Eftastatens nationella rättssystem. Generellt gäller att denna befogenhet måste utövas med hänsyn tagen till begreppet "tjänster av allmänt ekonomiskt intresse".
- (45) Eftastaternas definition av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst bör vara så exakt som möjligt. Det får inte råda några tvivel om huruvida Eftastaten har avsett att en viss verksamhet som utförs av den operatör som anförtrotts uppdraget ska omfattas av uppdraget eller inte. Utan en klar och tydlig definition av de skyldigheter som åläggs public service-företag kan övervakningsmyndigheten inte utföra sin uppgift enligt artikel 59.2 i EES-avtalet och därmed inte bevilja några undantag enligt den artikeln.
- (46) En tydlig angivelse av vilka verksamheter som ingår i public service-uppdraget är också viktigt för att operatörer som inte har ett public service-uppdrag ska kunna planera sina verksamheter. Dessutom bör public service-uppdraget vara tillräckligt exakt för att Eftastaternas myndigheter effektivt ska kunna kontrollera att det utförs, enligt vad som beskrivs i följande avsnitt.

⁽³⁶⁾ Se t.ex. kommissionens beslut i följande ärenden: E 8/06, Statlig finansiering av det flamländska public service-företaget VRT (EUT C 143, 10.6.2008, s. 7), E 4/05, Statlig stödfinansiering av RTE och TNAG (TG4) (EUT C 121, 17.5.2008, s. 5), E 3/05, Statligt stöd till public service-företag i Tyskland (EUT C 185, 8.8.2007, s. 1), E 9/05, Betalning av licensavgifter till RAI (EUT C 235, 23.9.2005, s. 3), E 10/05, Betalning av licensavgifter till France 2 och 3 (EUT C 240, 30.9.2005, s. 20), E 8/05, Spanska statliga tv-bolaget RTVE (EUT C 239, 4.10.2006, s. 17), C 2/04, Stöd för särskilda ändamål till nederländska offentliga programföretag (EUT L 49, 22.2.2008, s. 1). Se även övervakningsmyndighetens beslut nr 306/09/KOL av den 8 juli 2009 om Norsk Rikskringkastning, som finns tillgängligt på övervakningsmyndighetens webbplats <http://www.efasurv.int/?1=1&showLinkId=16906&1=1>

⁽³⁷⁾ Liknande svårigheter kan också uppstå när radio och tv i allmänhetens tjänst vänder sig till språkliga minoriteter eller lokala behov.

⁽³⁸⁾ Kommissionens beslut C 62/1999, RAI, punkt 99 och C 85/2001, RTP, punkt 158.

- (47) Samtidigt anses det med hänsyn till radio- och tv-sektorns särprägel och behovet av att slå vakt om public service-företagens redaktionella oberoende i regel berättigat på grundval av artikel 59.2 i EES-avtalet att tillämpa en kvalitativ definition som anförtror ett visst programföretag tillhandahållandet av ett brett, balanserat och varierat programutbud⁽³⁹⁾. En sådan definition anses i regel vara förenlig med syftet att tillgodose demokratiska, sociala och kulturella samhällsbehov och att garantera mångfalden, inbegripet kulturell och språklig mångfald. Enligt tribunalen grundar sig legitimiteten i brett definierade public service-uppdrag på att det ställs kvalitetskrav på de tjänster som ett offentligt programföretag erbjuder⁽⁴⁰⁾. Definitionen av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst kan också återspegla utvecklingen och diversifieringen av verksamheter i den digitala tidsåldern och omfatta audiovisuella tjänster via samtliga distributionsplattformar.
- (48) När det gäller definitionen av public service, eller radio och tv i allmänhetens tjänst, är övervakningsmyndighetens roll begränsad till att kontrollera uppenbara felaktigheter. Det är inte övervakningsmyndighetens sak att besluta vilka program som ska tillhandahållas och finansieras som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och inte heller att ifrågasätta en viss produkts art eller kvalitet. Det är fråga om ett uppenbart fel i definitionen av uppdraget att tillhandahålla en tjänst av allmänt intresse om uppdraget omfattar verksamheter som rimligen inte kan anses tillgodose de demokratiska, sociala och kulturella behoven i varje samhälle. Detta skulle normalt vara fallet för t.ex. reklam, e-handel, teleshopping, användning av betalsamtalsnummer i kommersiella pristävlingar⁽⁴¹⁾, sponsring eller marknadsföring. Dessutom skulle det kunna vara fråga om ett uppenbart fel om statligt stöd används till att finansiera verksamheter som inte tillför något mervärde i den meningen att de tillgodoser de sociala, demokratiska och kulturella samhällsbehoven.
- (49) I detta sammanhang bör det erinras om att de tjänster som ska erbjudas allmänheten beskrivs i uppdraget att verka i allmänhetens tjänst. Frågan om definitionen av uppdraget får inte förväxlas med frågan om vilken finansieringsmekanism som valts för att tillhandahålla tjänsterna. Detta innebär att radio- och tv-programföretag som verkar i allmänhetens tjänst kan utföra kommersiella verksamheter för att få intäkter, t.ex. försäljning av reklamtid, men att sådana verksamheter inte kan betraktas som en del av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst⁽⁴²⁾.

6.2 Tilldelning och tillsyn

- (50) För att ett undantag enligt artikel 59.2 i EES-avtalet ska komma ifråga bör public service-uppdraget tilldelas ett eller flera företag genom en officiell handling (t.ex. lagstiftning, avtal eller bindande direktiv).
- (51) Besluten om tilldelning ska klart ange public service-skyldigheternas art i linje med avsnitt 6.1 ovan och fastställa villkor för beräkning av kompensationen liksom mekanismer för att undvika överkompensation och för återbetalning av överkompensation i förekommande fall.
- (52) Om public service-uppdraget utvidgas till att även omfatta nya tjänster bör definitionen och besluten om tilldelning anpassas därefter inom de gränser som sätts i artikel 59.2 i EES-avtalet. För att göra det möjligt för public service-företag att reagera snabbt på utvecklingen av ny teknik får Eftastaterna också föreskriva att en ny tjänst kan tilldelas efter en sådan bedömning som föreskrivs i avsnitt 6.7 nedan innan det ursprungliga beslutet om tilldelning konsolideras formellt.
- (53) Det räcker dock inte att public service-företaget formellt har tilldelats uppdraget att tillhandahålla en välavgränsad tjänst av allmänt intresse, utan det krävs också att denna tjänst verkligen tillhandahålls på det sätt som förutses i de formella bestämmelserna mellan staten och det aktuella företaget. Det är därför önskvärt att en lämplig myndighet eller ett särskilt utsett organ utövar en öppen och effektiv tillsyn över tillämpningen. Behovet av en sådan myndighet eller ett sådant organ som ansvarar för tillsynen är uppenbart när public service-företaget åläggs kvalitetsnormer. Det är inte övervakningsmyndighetens sak att bedöma om kvalitetsnormerna följs. Övervakningsmyndigheten måste kunna förlita sig på att Eftastaterna utövar en lämplig tillsyn över att radio- och tv-företaget utför sitt public service-uppdrag enligt de kvalitetsnormer som anges i uppdraget⁽⁴³⁾.
- (54) Eftastaterna har behörighet att välja vilket slags system de vill ha för att garantera en effektiv tillsyn över att public service-skyldigheterna uppfylls. Detta är en förutsättning för att övervakningsmyndigheten ska kunna utföra sina uppgifter enligt artikel 59.2 i EES-avtalet. En sådan tillsyn förefaller vara effektiv endast om den utövas av ett organ som är fullständigt fristående från ledningen för public service-företaget och har de befogenheter, den kapacitet och

⁽³⁹⁾ Dom av den 26 juni 2008 i mål T-442/03, SIC mot kommissionen, REG 2008, s. II-1161, punkt 201 samt punkterna 122–124 i den ovan nämnda TV2-domen.

⁽⁴⁰⁾ Dessa kvalitetskrav utgör enligt tribunalen "skälet till att tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som utgörs av TV-sändningar finns i det nationella audiovisuella landskapet". Det "saknas anledning att ge en sådan tjänst, som getts en vid definition men där kvalitetskraven inte respekteras till förmån för ett agerande som motsvarar en kommersiell operatörs agerande [...] fortsatt statlig finansiering på samma sätt som om kvalitetskraven hade respekterats". Se punkt 211 i den ovan nämnda domen i målet SIC mot kommissionen.

⁽⁴¹⁾ När det gäller kriterierna för när pristävlingar som inbegriper betalsamtal betraktas som teleshopping eller reklam enligt direktiv 2007/65/EG (direktivet om audiovisuella medietjänster), se domstolens dom av den 18 oktober 2007 i mål C-195/06, KommAustria mot ORF, REG 2007, s. I-8817.

⁽⁴²⁾ Se punkterna 107–108 i den ovan nämnda TV2-domen.

⁽⁴³⁾ Se punkt 212 i den ovan nämnda domen i målet SIC mot kommissionen.

de resurser som behövs för att kunna utöva regelbunden tillsyn, vilka leder till att det föreskrivs lämpliga korrigerande åtgärder om det är nödvändigt för att se till att de skyldigheter som public service-uppdraget omfattar fullgörs.

- (55) Om det inte finns tillräckliga och tillförlitliga indikationer på att public service-tjänsten verkligen tillhandahålls på föreskrivet sätt kan övervakningsmyndigheten inte utföra sina uppgifter enligt artikel 59.2 i EES-avtalet och därmed inte heller bevilja några undantag enligt denna artikel.

6.3 Valet av finansiering av public service

- (56) Public service-uppdraget kan vara kvantitativt, kvalitativt eller båda delarna. Oavsett form kan det berättiga till kompensation så länge det leder till extrakostnader som programföretaget normalt inte skulle ha ådragit sig.
- (57) Finansieringssystemen kan grovt delas in i två grupper, nämligen "en enda form av finansiering" och "dubbel finansiering". Gruppen "en enda form av finansiering" omfattar de system där public service finansieras med offentliga medel från en enda källa, oavsett finansieringsform. System med "dubbel finansiering" omfattar en mängd olika system, där public service finansieras genom olika kombinationer av statliga medel och intäkter från kommersiell verksamhet eller verksamhet i allmänhetens tjänst, såsom försäljning av reklamtid eller program och intäkter från tjänster som erbjuds mot betalning.
- (58) I resolutionen om radio och tv i allmänhetens tjänst anges följande: "Bestämmelserna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ska inte påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst (...)". Övervakningsmyndigheten har därför i princip inget att invända mot valet av dubbel finansiering i stället för en enda form av finansiering.
- (59) Eftastaterna får själva välja hur public service ska finansieras, men övervakningsmyndigheten måste enligt artikel 59.2 i EES-avtalet kontrollera att den statliga finansieringen inte påverkar konkurrensen inom EES på ett oproportionerligt sätt, såsom konstateras i punkt 37.

6.4 Krav på insyn i bedömningen av statligt stöd

- (60) För att övervakningsmyndigheten ska kunna göra bedömningen av statligt stöd krävs en klar och exakt definition av uppdraget att verka i allmänhetens tjänst och en klar och tydlig åtskillnad mellan verksamhet i allmänhetens tjänst och annan verksamhet, inklusive klart separata konton.
- (61) Eftersom det är mycket viktigt att garantera insyn och ansvarighet krävs normalt redan på nationell nivå att företaget för separata konton för public service-verksamheten och annan verksamhet när offentliga medel används. Separata konton är ett verktyg för att undersöka påstådd korssubventionering och för att försvara berättigad ekonomisk kompensation för fullgörande av uppdrag av allmänt ekonomiskt intresse. Det är endast på grundval av en korrekt kostnads- och intäktsfördelning som det kan avgöras om den offentliga finansieringen faktiskt är begränsad till nettokostnaderna för public service-uppdraget och därmed godtagbar enligt artikel 59.2 i EES-avtalet.
- (62) Enligt direktiv 2006/111/EG (direktivet om insyn) ska medlemsstaterna se till att det råder insyn och öppenhet i alla företag som beviljas särskilda eller exklusiva rättigheter eller tilldelas uppdraget att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som får statligt stöd i någon form för att tillhandahålla en offentlig tjänst, samtidigt som företaget även bedriver annan verksamhet, dvs. verksamhet som inte ingår i public service-uppdraget. Kraven på öppenhet är följande: a) internredovisningen ska vara separat för var och en av verksamheterna, vilket innebär att företagen i sin redovisning ska skilja mellan tjänster av allmänt intresse och övriga tjänster, b) alla kostnader och intäkter ska vara korrekt konterade eller fördelade på grundval av konsekvent tillämpade och sakligt motiverade redovisningsprinciper, och c) de principer för kostnadsredovisning som ligger till grund för den separata redovisningen ska vara tydligt redovisade⁽⁴⁴⁾.
- (63) Dessa allmänna krav på öppenhet och insyn gäller också programföretag, om de tilldelats uppdraget att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, får statlig ersättning för denna tjänst och även bedriver annan verksamhet som inte ingår i public service-uppdraget.
- (64) Inom radio- och tv-sektorn vållar separata konton inte några särskilda problem på intäktsidan. Därför anser övervakningsmyndigheten att programföretagen för intäktsidan bör lämna en detaljerad redovisning över källorna och alla intäkter som härrör från dels verksamheter som ingår i public service-uppdraget, dels verksamheter som inte gör det.
- (65) På kostnadssidan kan alla kostnader för public service-verksamheten beaktas. Om företaget också bedriver verksamhet som faller utanför public service-uppdraget får bara de kostnader som har ett samband med public service-verksamheten beaktas. Övervakningsmyndigheten inser att det inom public service-sektorn kan vara svårare att föra

⁽⁴⁴⁾ Artikel 4 i direktiv 2006/111/EG (direktivet om insyn).

separata konton på kostnadssidan. Detta beror på att Eftastaterna, särskilt inom den traditionella radio- och tv-sektorn, kan anse att programföretagens hela programutbud omfattas av public service-uppdraget men samtidigt tillåta att företaget drivs kommersiellt. Med andra ord kan de olika verksamheterna i stor utsträckning ha samma produktionskostnader och kostnaderna kanske inte alltid går att fördela proportionellt.

- (66) Kostnader som är specifika för kommersiell verksamhet (t.ex. marknadsföringskostnader för reklam) ska alltid identifieras tydligt och redovisas separat. Dessutom ska produktionskostnader som är avsedda för utveckling av verksamhet på både public service-sidan och den övriga verksamheten samtidigt fördelas proportionellt mellan public service-verksamheten och den övriga verksamheten, när det är möjligt att göra detta på ett meningsfullt sätt.
- (67) I andra fall, när samma resurser används för både public service-verksamheten och övrig verksamhet, bör de gemensamma kostnaderna fördelas på grundval av skillnaderna i företagets totala kostnader med och utan public service-verksamhet⁽⁴⁵⁾. Det innebär att kostnader som helt hänför sig till public service-verksamheten, men som även kommer den övriga verksamheten till godo, inte behöver fördelas mellan de två verksamheterna utan alltså helt kan tillskrivas public service-verksamheten. Detta tillvägagångssätt skiljer sig från det som generellt används inom andra sektorer för allmännyttiga tjänster, vilket beror på radio- och tv-sektorns specifika särdrag. Inom radio- och tv-sektorn måste nettovinsten från den kommersiella verksamheten i samband med public service-verksamheten beaktas vid beräkningen av nettokostnaderna för public service-verksamheten och därmed minska nivån på ersättningen för denna verksamhet. Detta minskar risken för att korssubventionering ska uppstå genom att gemensamma kostnader bokförs på public service-verksamheten.
- (68) Det främsta exemplet på den situation som avses i föregående punkt är kostnaderna för att producera program inom ramen för programföretagets public service-uppdrag. Dessa program produceras både för att fullfölja uppdraget och för att locka publik för att kunna sälja reklamtid. Det är ju dock i realiteten omöjligt att med tillräcklig precision kvantifiera hur stor del av tittarsiffrorna som fullgör uppdraget och hur stor del som genererar reklamintäkter. Därför riskerar en fördelning av dessa kostnader mellan de båda verksamheterna att bli godtycklig och meningslös.
- (69) Övervakningsmyndigheten anser att den finansiella insynen kan ökas ytterligare genom att man på ett adekvat sätt separerar konton för public service-verksamheten och den kommersiella verksamheten inom public service-företagets organisation. Funktionell eller strukturell separation gör det normalt lättare att undvika korssubventionering av kommersiell verksamhet redan från början och att genomföra internprissättning och respekten för principen om armslängds avstånd. Övervakningsmyndigheten uppmanar därför Eftastaterna att som bästa praxis överväga funktionell eller strukturell separation av väsentlig kommersiell verksamhet som kan avskiljas.

6.5 Nettokostnadsprincip och överkompensation

- (70) Eftersom överkompensation inte krävs för verksamhet av allmänt ekonomiskt intresse utgör det i princip oförenligt statligt stöd och måste betalas tillbaka till staten, med förbehåll för de förtydliganden om public service som ges i detta avsnitt.
- (71) Övervakningsmyndigheten utgår från att den statliga finansieringen normalt är nödvändig för att företaget ska kunna fullgöra sitt public service-uppdrag. För att det statliga stödet ska godkännas enligt proportionalitetstestet krävs dock i allmänhet att det inte överstiger nettokostnaderna för public service-uppdraget, med beaktande av andra direkta eller indirekta intäkter som härrör från uppdraget. Nettovinsten av all kommersiell verksamhet i samband med public service-verksamhet kommer därför att beaktas vid bedömningen av nettokostnaderna för public service-verksamheten.
- (72) Företag som får ersättning för sin public service-verksamhet får i allmänhet göra en rimlig vinst. Denna vinst består av en kapitalavkastning som tar hänsyn till den risk som företaget utsätts eller inte utsätts för. Inom radio- och tv-programsektorn innehas public service-uppdraget ofta av programföretag som inte är vinstinriktade eller som inte behöver ersätta det förbrukade kapitalet och inte behöver bedriva någon annan verksamhet än just public service. Övervakningsmyndigheten anser att det i dessa situationer inte är rimligt att införa ett vinstinslag i ersättningen för

⁽⁴⁵⁾ Detta innebär en hänvisning till den hypotetiska situation där verksamheterna som inte ingår i public service-uppdraget skulle upphöra; de kostnader som då skulle undvikas motsvarar den del av de gemensamma kostnaderna som kan tillskrivas verksamheter som inte ingår i uppdraget.

genomförandet av public service-uppdraget⁽⁴⁶⁾. I andra fall, däremot, exempelvis när särskilda public service-skyldigheter anförtros företag som drivs kommersiellt och som måste ersätta det kapital som investerats i dem, kan ett vinstinslag som representerar en skälig ersättning av kapital med beaktande av risker anses vara rimligt, om det kan motiveras och om det krävs för att företaget ska kunna fullgöra sina public service-skyldigheter.

- (73) Public service-företag kan få årlig överkompensation utöver nettokostnaderna för public service-uppdraget (som "reserver för public service-verksamhet") om det behövs för att säkerställa finansieringen av deras public service-skyldigheter. Övervakningsmyndigheten anser rent allmänt att ett belopp på upp till 10 % av de årliga budgeterade utgifterna för fullgörandet av public service-uppdraget kan bli nödvändigt för att företaget ska klara fluktuationer i kostnads- och inkomstnivån. I regel ska överkompensation över denna gräns återkrävas utan onödigt dröjsmål.
- (74) Undantagsvis får public service-företag i väl motiverade fall tillåtas behålla ett belopp som överstiger 10 procent av de årliga budgeterade utgifterna för public service-uppdraget. Detta kan bara godtas om överkompensationen öronmärks på förhand och på ett bindande sätt för en stor engångsutgift som behövs för att public service-uppdraget ska kunna fullgöras⁽⁴⁷⁾. Utnyttjandet av sådan tydligt öronmärkt överkompensation ska också vara tidsbegränsat beroende på för vilket ändamål den har avsatts.
- (75) För att övervakningsmyndigheten ska kunna fullgöra sina skyldigheter ska Eftastaterna exakt fastställa på vilka villkor överkompensationen får användas av public service-företagen.
- (76) Den ovannämnda överkompensationen ska endast användas för att finansiera public service-verksamhet. Korssubventionering av kommersiell verksamhet kan inte motiveras och utgör oförenligt statligt stöd.

6.6 Rutiner för finansiell kontroll

- (77) Eftastaterna ska se till att det finns lämpliga rutiner för att förhindra överkompensation, med förbehåll för vad som anges i punkterna 72–76 ovan. De ska garantera en regelbunden och effektiv kontroll av hur den offentliga finansieringen används, för att förhindra överkompensation och korssubventionering och för att granska nivån på "reserverna för public service-verksamhet" och hur de används. Det faller under Eftastaternas behörighetsområde att välja de lämpligaste och effektivaste kontrollrutinerna för sina nationella radio- och tv-system med hänsyn tagen också till behovet av att se till att de stämmer överens med de rutiner som finns för att utöva tillsyn över hur public service-uppdraget fullgörs.
- (78) Sådana kontrollrutiner kan bara vara effektiva om kontrollerna utförs regelbundet, helst årligen, av externa organ som är oavhängiga av public service-företaget. Eftastaterna ska se till att effektiva åtgärder kan sättas in för att återkräva överkompensation som inte omfattas av bestämmelserna i avsnitt 6.5 och korssubventionering.
- (79) Public service-företagens finansiella situation bör granskas ingående i slutet av varje budgetperiod, i enlighet med vad som föreskrivs i Eftastaternas nationella radio- och tv-system, eller, om ingen sådan period föreskrivs, efter en tidsperiod som i regel inte får vara längre än fyra år. Eventuella "reserver för public service-verksamhet" som finns kvar när budgetperioden eller en motsvarande period enligt ovan löper ut ska tas med i beräkningen av public service-företagets finansieringsbehov för nästa period. Om reserverna för public service-verksamhet upprepade gånger överstiger 10 % av de årliga kostnaderna för public service-uppdraget, ska Eftastaterna kontrollera om finansieringsnivån motsvarar public service-företagens reella finansieringsbehov.

6.7 Diversifiering av offentliga radio- och tv-tjänster

- (80) Under de senaste åren har de audiovisuella marknaderna förändrats avsevärt, vilket har lett till den utveckling och diversifiering av programutbudet som nu pågår. Detta har väckt nya frågor om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på audiovisuella tjänster som går längre än sändningsverksamhet i traditionell bemärkelse.
- (81) Övervakningsmyndigheten anser i det här sammanhanget att public service-företag ska ha möjlighet att i samhällets intresse kunna utnyttja de möjligheter som uppstår genom digitaliseringen och diversifieringen av distributionsplattformar på en tekniskt neutral grund. För att kunna garantera public service-företagens grundläggande roll i den nya digitala miljön får de använda statligt stöd till att erbjuda audiovisuella tjänster över nya distributionsplattformar,

⁽⁴⁶⁾ Denna bestämmelse hindrar naturligtvis inte public service-företag från att göra vinst med sin kommersiella verksamhet utanför public service-uppdraget.

⁽⁴⁷⁾ Sådana särskilda reserver vara motiverade för stora tekniska investeringar (som digitalisering) som man kan förutse kommer att behövas vid en viss tidpunkt och som krävs för att företaget ska kunna fullgöra sitt public service-uppdrag. Reserverna kan också behövas för stora omstruktureringsåtgärder som krävs för att public service-företaget ska kunna drivas kontinuerligt inom en klart definierad tidsperiod.

som tillgodoser såväl allmänhetens som olika specialgruppers behov, under förutsättning att de tillgodoser samma demokratiska, sociala och kulturella behov för samhället i fråga och inte får oproportionerliga effekter på marknaden som inte är nödvändiga för att fullgöra public service-uppdraget.

- (82) Parallellt med den snabba utvecklingen av marknaden för radio- och tv-sändningar håller även programföretagens affärsmodeller på att förändras. För att fullgöra sitt public service-uppdrag vänder sig programföretagen i allt större utsträckning till nya finansieringskällor, som online-reklam eller tillhandahållande av tjänster mot betalning (så kallade betaltjänster, som avgiftsbelagd tillgång till arkiv, betal-tv för specialintressen där man betalar per program [pay-per-view], tillgång till mobila tjänster mot betalning av en klumpsumma, förskjuten tillgång till tv-program mot en avgift, nedladdning av medieinnehåll från nätet mot betalning osv.). Betalningskomponenten i betaltjänster kan exempelvis vara kopplad till betalning av avgifter för distribution i nätverk eller programföretagens upphovsrätter (exempelvis om tjänster via mobila plattformar distribueras mot betalning av en avgift för mobil distribution).
- (83) Även om offentliga radio- och tv-tjänster traditionellt varit fritt tillgängliga, anser övervakningsmyndigheten att ett direkt betalinslag i sådana tjänster inte nödvändigtvis innebär att tjänsterna uppenbart inte ingår i public service-uppdraget, även om det påverkar tittarnas tillgång till sådana tjänster⁽⁴⁸⁾. Detta förutsätter dock att betalinslaget inte äventyrar den allmännyttiga tjänstens särskilda karaktär, dvs. att uppfylla medborgarnas sociala, demokratiska och kulturella behov, som skiljer public service från renodlat kommersiell verksamhet⁽⁴⁹⁾. Betalinslaget är en av de aspekter som ska beaktas när man beslutar om tjänsterna ska ingå i public service-uppdraget eftersom det kan påverka den allmänna tillgängligheten och den övergripande utformningen av de tjänster som tillhandahålls, liksom deras inverkan på marknaden. Om en viss tjänst med ett betalinslag uppfyller sociala, demokratiska och kulturella samhällsbehov utan att leda till oproportionerliga effekter på konkurrens och gränsöverskridande handel kan Eftastaterna anförtro public service-företagen tillhandahållandet av en sådan tjänst som en del av uppdraget.
- (84) På det sätt som anges ovan ska statligt stöd till public service-företag kunna användas till att distribuera audiovisuella tjänster över alla plattformar under förutsättning att de materiella villkoren i artikel 59.2 i EES-avtalet är uppfyllda. I detta syfte ska Eftastaterna genom ett förfarande med förhandsbedömning som grundar sig på ett offentligt samråd undersöka om väsentliga nya audiovisuella tjänster som planeras av offentliga programföretag uppfyller villkoren i artikel 59.2 i EES-avtalet, dvs. (när det gäller radio och tv i allmänhetens tjänst) om de tillgodoser samhällets demokratiska, sociala och kulturella behov samtidigt som hänsyn tas till de potentiella effekterna på handelsvillkor och konkurrens.
- (85) Det är Eftastaternas sak att, med beaktande av radio- och tv-programmarknadens särdrag och utveckling och med hänsyn tagen till de tjänster som redan erbjuds av public service-företaget, avgöra vad som ska anses uppfylla villkoren för en "väsentlig ny tjänst". Det "nya" i en verksamhet kan bland annat vara beroende av dess innehåll och av konsumtionssättet⁽⁵⁰⁾. Tjänstens "väsentlighet" kan exempelvis ta hänsyn till vilka finansiella resurser som krävs för utvecklingen av den och tjänstens förväntade effekt på efterfrågan. Väsentliga ändringar av befintliga tjänster ska bedömas på samma sätt som väsentliga nya tjänster.
- (86) Det faller under Eftastaternas behörighetsområde att välja de lämpligaste rutinerna för att garantera att audiovisuella tjänster är förenliga med de materiella villkoren i artikel 59.2 i EES-avtalet, med hänsyn tagen till särdragen i Eftastaternas nationella system för radio- och tv-utsändningar och behovet av att slå vakt om offentliga programföretags redaktionella oberoende.
- (87) Av öppenhetsskäl och för att få in all relevant information som krävs för ett välgrundat beslut ska alla berörda parter ha möjlighet att lämna synpunkter på den planerade väsentliga nya tjänsten inom ramen för ett öppet remissförfarande. Resultatet av remissförfarandet, bedömningen av detta resultat och grunderna för beslutet ska göras tillgängliga för allmänheten.

⁽⁴⁸⁾ Såsom Europarådet konstaterar i sin rekommendation om mediernas public service-uppdrag i informationssamhället "kan medlemsstaterna överväga kompletterande finansieringslösningar med vederbörlig hänsyn tagen till marknads- och konkurrensfrågor. Särskilt när det gäller individuellt anpassade tjänster kan medlemsstaterna tillåta att public service-medier tar ut en avgift av sina kunder. Dessa lösningar får emellertid inte äventyra principen om att public service-medier ska vara allmänt tillgängliga och inte heller leda till diskriminering av vissa grupper i samhället. När medlemsstaterna utvecklar nya finansieringssystem bör de ta vederbörlig hänsyn till innehållets karaktär i allmänhetens och det gemensamma intresse."

⁽⁴⁹⁾ Övervakningsmyndigheten anser till exempel att kravet att användare direkt betalar för eftertraktade specialprogram normalt skulle betraktas som kommersiell verksamhet. Den anser emellertid också att åläggandet av rena överföringsavgifter för sändning av ett balanserat och varierat programutbud över nya plattformar, t.ex. mobila enheter, inte skulle göra tillhandahållande av programinnehållet till en kommersiell verksamhet.

⁽⁵⁰⁾ Övervakningsmyndigheten anser till exempel att vissa former av linjär distribution, t.ex. samtidig sändning av TV-kvällsnyheterna på andra plattformar (såsom internet eller mobila enheter), vid tillämpning av detta kapitel skulle kunna betraktas som tjänster som inte är "nya". Huruvida andra former av återutsändning av public service-företags program på andra plattformar kan betraktas som väsentliga nya tjänster eller ej bör fastställas av Eftastaterna, som därvid bör beakta tjänsternas karaktär och särdrag.

- (88) För att garantera att den offentliga finansieringen av väsentliga nya audiovisuella tjänster inte snedvrider handel och konkurrens i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset, ska Eftastaterna på grundval av resultatet av det öppna remissförfarandet bedöma hur den nya tjänsten påverkar marknaden totalt sett genom att jämföra situationen med och utan den planerade nya tjänsten. Viktiga aspekter vid en bedömning av påverkan på marknaden är t.ex. förekomsten av liknande eller utbytbar utbud, redaktionell konkurrens, marknadsstruktur, public service-företagets marknadsställning, konkurrensnivå och potentiell inverkan på privata initiativ. Denna påverkan bör vägas mot tjänsternas samhällsvärde. Vid övervägande negativa effekter på marknaden förefaller statlig finansiering av audiovisuella tjänster proportionerlig endast om den tillför ett mervärde genom att tillgodose samhällets demokratiska, sociala och kulturella behov⁽⁵¹⁾, även mot bakgrund av det totala public service-utbud som redan finns.
- (89) En sådan bedömning vore objektiv endast om den utfördes av ett organ som är fullständigt oberoende av det offentliga programföretagets ledning, även när det gäller att tillsätta och avsätta sina ledamöter, och har tillräcklig kapacitet och resurser att fullgöra sina skyldigheter. Eftastaterna ska kunna utarbeta ett förfarande som står i proportion till marknads storlek och public service-företagets marknadsställning.
- (90) Ovanstående riktlinjer ska inte hindra public service-företag från att prova innovativa nya tjänster (t.ex. i form av pilotprojekt) i begränsad omfattning (t.ex. under en viss tid och för en del av publiken) och i syfte att samla information om den planerade tjänstens genomförbarhet och mervärde, förutsatt att en sådan testfas inte kan jämföras med införandet av en fullt utvecklad väsentlig ny audiovisuell tjänst.
- (91) Övervakningsmyndigheten anser att ovan nämnda bedömning på nationell nivå bidrar till att garantera förenlighet med EES-regler om statligt stöd. Detta påverkar inte övervakningsmyndighetens och kommissionens befogenheter att kontrollera att Eftastaterna respekterar EES-avtalets bestämmelser, och inte heller deras rätt att när så krävs också agera på grundval av klagomål eller på eget initiativ.

6.8 Proportionalitet och marknadsbeteende

- (92) I enlighet med artikel 59.2 i EES-avtalet får public service-företag inte ägna sig åt verksamhet som skulle kunna leda till en oproportionerlig snedvridning av konkurrensen, om inte fullgörandet av public service-uppdraget kräver det. Exempelvis anses det i allmänhet vara berättigat att public service-företag förvärvar eftertraktade program inom ramen för sitt allmänna uppdrag. Däremot skulle det uppstå oproportionerliga snedvridningar av konkurrensen om public service-företag skulle låta exklusiva rättigheter till eftertraktade program ligga oanvända utan att sälja dem vidare på ett öppet sätt och i rimlig tid. Därför uppmanar övervakningsmyndigheten Eftastaterna att se till att public service-företag följer proportionalitetsprincipen även i fråga om förvärv av eftertraktade rättigheter och uppmanar dem att utfärda regler för public service-företag om vidareförsäljning av exklusiva eftertraktade rättigheter.
- (93) Public service-företag ska vara tvingade att respektera marknadsprinciperna i sin kommersiella verksamhet, och när de agerar via kommersiella dotterbolag ska de hålla sig på armslängds avstånd från dessa. Eftastaterna ska se till att public service-företag följer principen om armslängds avstånd, gör sina kommersiella investeringar i enlighet med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi och inte ägnar sig åt konkurrensbegränsande metoder gentemot konkurrenterna med stöd av den offentliga finansieringen.
- (94) Ett exempel på konkurrensbegränsande beteende kan vara prisunderskridande. Ett public service-företag kan frestas att sänka sina reklampriser eller priserna på andra verksamheter som inte ingår i uppdraget att verka i allmänhetens tjänst (såsom kommersiella betaltjänster) under en nivå som rimligen kan anses vara förenlig med marknaden för att minska konkurrenternas inkomster, eftersom det underskott som blir resultatet kan täckas av public service-ersättningen. Ett sådant beteende kan inte anses ingå i programföretagets public service-uppdrag och skulle i varje fall påverka handelsvillkoren och konkurrensen i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset och därmed strida mot artikel 59.2 i EES-avtalet.
- (95) Med tanke på skillnaderna mellan de olika marknadssituationerna ska det, med hänsyn tagen till den berörda marknads eller tjänstens särdrag, bedömas från fall till fall huruvida public service-företagen följer marknadsprinciperna, särskilt huruvida de underskrider priser i sina kommersiella erbjudanden och huruvida de följer proportionalitetsprincipen när det gäller förvärv av eftertraktade program⁽⁵²⁾.

⁽⁵¹⁾ Se även fotnot 40 om skälet till förekomsten av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

⁽⁵²⁾ En relevant fråga kan t.ex. vara huruvida public service-företag konsekvent bjuder för högt för rättigheter till eftertraktade program på ett sätt som går utanför ramen för public service-uppdraget och leder till oproportionerliga snedvridningar på marknaden.

(96) Övervakningsmyndigheten anser att det i första hand är de nationella myndigheterna som ska se till att offentliga radio- och tv-programföretag följer marknadsprinciperna. I detta syfte ska Eftastaterna införa lämpliga rutiner så att eventuella klagomål kan granskas effektivt på nationell nivå.

(97) Utan hinder av vad som anges i föregående punkt får övervakningsmyndigheten vid behov vidta åtgärder på grundval av artiklarna 53, 54, 59 och 61 i EES-avtalet.

7. Tidsmässig tillämpning

(98) Detta kapitel kommer att tillämpas från och med dagen efter det att det har antagits av övervakningsmyndigheten. Det kommer att ersätta det tidigare kapitlet (i riktlinjerna för statligt stöd) om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst.

(99) I enlighet med kapitlet Tillämpliga regler för bedömning av olagligt statligt stöd⁽⁵³⁾ kommer övervakningsmyndigheten vid oanmält stöd att tillämpa

a) det här kapitlet, om stödet beviljats efter det att det antogs,

b) det tidigare kapitlet om tillämpningen av reglerna för statligt stöd på radio och tv i allmänhetens tjänst (som antogs den 23 april 2004) i alla andra fall.

⁽⁵³⁾ Kapitlet antaget genom övervakningsmyndighetens beslut nr 154/07/KOL av den 3 maj 2007 om ändring, för sextiotredje gången, av procedurreglerna och de materiella reglerna inom området för statligt stöd (EUT L 73, 19.3.2009, s. 23 och EES-supplement nr 15, 19.3.2009, s. 1). Kapitlet finns även tillgängligt på övervakningsmyndighetens webbplats <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=15119&1=1>

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 392/2012 av den 1 mars 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU vad gäller energimärkning av torktumlare för hushållsbruk

(Europeiska unionens officiella tidning L 123 av den 9 maj 2012)

På sidan 3, i artikel 8, ska det

i stället för: "29 maj 2012"

vara: "29 maj 2013".

På sidan 3, i artikel 9.1, ska det

i stället för: "29 september 2012"

vara: "29 september 2013".

På sidan 3, i artikel 9.2, ska det

i stället för: "29 maj 2012"

vara: "29 maj 2013".

På sidan 3, i artikel 9.3, ska det

i stället för: "29 maj 2012"

vara: "29 maj 2013".

På sidan 3, i artikel 10.2, ska det

i stället för: "2. Den ska tillämpas från och med den 29 maj 2012. Artikel 3 d och e samt artikel 4 b, c och d ska dock tillämpas från och med den 29 september 2012."

vara: "2. Den ska tillämpas från och med den 29 maj 2013. Artikel 3 d och e samt artikel 4 b, c och d ska dock tillämpas från och med den 29 september 2013."

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV